

13

Vlaamse overheid

Nieuwe
besparingen

**Op zoek naar
550 miljoen
euro extra**

Gezond netwerken

**Samen
lopen tijdens
de middag**

CHRIS STEENWEGEN,
VAN DE VLAAMSE
OVERHEID NAAR
NATUURPUNT

Succesvol overstappen

**“Met veel competente
collega's gewerkt”**

GEEF ZELF VORM AAN JE LOOPBAAN.

*De VDAB steunt je
op elk moment.*

Wil je werken aan je toekomst, een job vinden of bijscholen? Via **Mijn loopbaan op vdab.be** geef je zelf vorm aan je loopbaan. Hou alle gegevens over je persoon, studies, ervaring en vaardigheden up-to-date met *Mijn dossier*. Maak je cv op, publiceer het en pas het aan via *Mijn cv's*. Bewaar al je teksten, foto's en cv-video in *Mijn documenten*. En denk eraan om regelmatig te checken welke vacatures automatisch werden doorgestuurd naar *Mijn vacatures*!

Vlaamse overheid

www.vdab.be
0800 30 700
(elke werkdag van 8 tot 20u)

VDAB
samen sterk voor werk

Moment

"Dat is simpel. Dan werkt dat systeem van vier vijfde werken niet", concludeerde een vrouwelijke topambtenaar ooit, toen mijn collega zei dat ik er niet was. Ze wilde opmerkingen geven bij een uitgetikt interview, maar belde me op mijn vaste vrije woensdag. Toegegeven, ik was gepikeerd toen ik hoorde dat ze mij dringend wilde spreken. Maar klantgerichtheid voorop, ik heb haar meteen teruggebeld. Met mijn zeurende kleuters op de achtergrond. "Zijn dat je kindjes?", klonk het licht geërgerd na de derde onderbreking. Ja dus, maar dat kon geen verrassing zijn.

Af en toe steken vooroordelen over deeltijds werken de kop op. "Alsof je plots niet meer als volwaardig wordt beschouwd", hoor ik ook van anderen die 'wat minder' gaan werken. Zelf heb ik er soms een soort van schuldgevoel bij. Alsof ik minder doe voor het werk, of minder betrokken zou zijn. En dus heb ik de neiging om te compenseren: ik ga naar evenveel vergaderingen als vroeger, lees evenveel nota's, schrijf evenveel stukken, geef nog steeds leiding en beantwoord zelfs meer mails. Als dat eens niet op het werk lukt, dan maar thuis. "Eigenlijk wel handig voor onze personeelsuitgaven: je werkt evenveel als daarvoor, alleen word je er nu vier vijfde voor betaald", grapt mijn baas ooit daarover.

En toch ben ik een 'muts', volgens Nederlandse zakenvrouw en mediafiguur Marianne Zwagerman. Zo noemt zij vrouwen die deeltijds of niet werken. Ze berusten volgens haar in middelmatigheid en vertonen een totaal gebrek aan ambitie. Haar oplossing? Vrouwen moeten weer voltijds aan de slag. En ze moeten hun kroost niet als excuus gebruiken om geen carrière te maken. Moment, mevrouw Zwagerman. Waarom moeten mensen die deeltijds werken, zich daar stevast voor verontschuldigen? En waarom zouden mijn zoontjes een excuus zijn? Ik heb er zelf voor gekozen om hen op de wereld te zetten en ben er dan graag op die ene dag dat ze niet bij oma en opa terecht kunnen. Ik sta op om zeven uur, breng mijn schatten om acht uur naar school, doe boodschappen, zorg voor een warme maaltijd, ga hen weer ophalen, speel taxi naar het voetbal en sluit twaalf uur later af met hun bed- en badritueel. Met het opruim-, was- en afwaswerk erbij, vaak niet rustgevender dan een dag in Brussel, zo zullen veel deeltijds werkende mama's en papa's beamen. Maar ja, ik geniet daar wel van. En, mevrouw Zwagerman, ik vind die combinatie van vier dagen werk, met een dag voor het gezin vaak wel ambitieus.

Ik leg uw mening dus graag naast mij neer. En ga nog even door met deeltijds werken. Naast mijn viervijfdelelon krijg ik daarvoor van mijn baas sinds kort ook een smartphone. Zo kan ik nu zelfs op woensdag snel door mijn mails gaan. En wie mij belt, krijgt meestal antwoord. Maar hij moet wel mijn twee schatten van kleuters op de achtergrond erbij nemen.

"Waarom moeten mensen die deeltijds werken zich daar stevast voor verontschuldigen?"

Leen De Dycker, hoofdredacteur

COLOFON • Tweemaandelijks magazine voor het Vlaamse overheidspersoneel zevende jaargang nr. 37 mei-juni 2012 • Hoofd- en eindredactie: Leen De Dycker • Coördinatie: Petra Goovaerts • Redactie: Bart Aerts, Leen De Dycker, Maarten De Gendt, Filip De Maesschalck, Gudrun De Waele, Petra Goovaerts, Lien Leroy, Veerle Van den Broeck, Frank Willems • Redactiesecretariaat: Simone Vervioesem • Foto's: Kim Baele, Joris Casar, Elisabeth De Waele, Christophe Ketels, Imagejobe/Eric Lalmend/Hervig Vergult • Belgiean, Freelance, Magalie Soenen, Lieven Van Assche, Pieter Van Hooft, Paulien Verlaack • Cartoons: Floris • Puzzel: Freddy Roegiest • Strip: Simon Spruyt • Column: Filip De Maesschalck • Layout: Cypres nv, Leuven • Druk: die Keure, Brugge • Verantwoordelijke uitgever: Vlaamse overheid, Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid, afdeling Communicatie, Leen De Dycker, Boudewijnlaan 30

buis 20, 1000 Brussel. Collega's die met pensioen gaan, kunnen 13 blijven ontvangen. Schrijf u in via www.vlaanderen.be/13 of via het redactiesecretariaat. Collega's met een visuele handicap kunnen 13 in gesproken vorm ontvangen. Neem hiervoor contact op met de redactie. Contactadres: Boudewijnlaan 30 bus 20, toren C, 6de verdieping, kamer 6C50, 1000 Brussel, tel.: 02 553 55 67, fax: 02 553 55 79, e-mail: 13@vlaanderen.be, website: www.vlaanderen.be

10

NIEUWE CARRIÈRE

Succesvol overstappen

20

BESTE VRIENDEN, BESTE COLLEGA'S:
DIRK VANDERPOORTEN EN HANS VAN LAETHEM

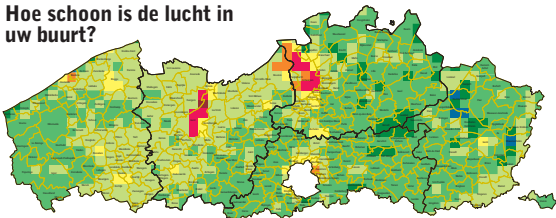

**“We moeten
opletten met al
die regeltjes”**

16

LUCHTKWALITEIT IN KAART

Hoe schoon is de lucht in uw buurt?

18

PASSIE VOOR GIDSEN

“Sommigen beseffen pas op het einde van de rondleiding dat ik niet goed zie”

26

SOCIALE VERKIEZINGEN

Waarom De Lijn wel meedoet en de rest niet

6 extra besparingsmaatregelen in 2012

Top 3 van collega Karolien Rottiers

1. Edito p. 3 en Filip p. 43

"De twee dingen in 13 die ik meteen lees. Omdat ze leuk geschreven zijn, en omdat het altijd heel herkenbaar is. De rest van 13 lees ik nadien op de trein."

2. 6 extra besparingsmaatregelen p. 34

"Ik werk sinds 2004 bij de Vlaamse overheid en ik krijg nu voor het eerst zo duidelijk te maken met de gevolgen van de besparingen. We hebben minder geld voor subsidies en projecten, en collega's die met pensioen gaan, worden niet allemaal vervangen."

3. De dag van wooninspecteur Sylvie p. 31

"Zelfs op onze verdieping werken collega's van wie ik niet precies weet wat voor werk ze doen. Ik kijk via 13 dan ook graag binnen bij anderen. Ik sta er telkens van te kijken hoe divers de jobs bij de overheid zijn."

Karolien Rottiers werkt bij het team Ouderenzorg van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid. Samen met enkele collega's gaat ze twee keer per week lopen tussen de middag. Goed voor de conditie én om elkaar beter te leren kennen. Dat leest u op p. 14.

Alles in 13

3 Edito van hoofdredacteur Leen

4 Inhoud

6 Samengevat
Vier pagina's hapklaar nieuws

10 Nieuwe carrière
Ex-collega's getuigen

14 Sportieve middagpauze
Gezond netwerken

16 Luchtkwaliteit in kaart

18 Passie voor gidsen

20 Beste vrienden, beste collega's
met Dirk Vanderpoorten en
Hans Van Laethem

24 Schatten van Vlaanderen
Veiligheid loodsen

26 Sociale verkiezingen

30 Innovatie
Jean-Paul Dumortier vindt
trektang uit

31 De dag van ... Sylvie De Roo,
wooninspecteur bij het Agentschap
Inspectie RWO Oost-Vlaanderen

34 Besparingen

36 Bij de burens

37 Magda
Mag u een opdracht weigeren?

38 In de bloemetjes

40 Win

43 Column: Filip

44 Puzzel

45 Strip door Simon Spruyt

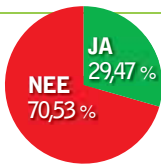
46 Lezers aan het woord

Drie op de tien bereid tot een indexsprong

POLL

"Bent u bereid tot een indexsprong?" Dat vroegen we in ons vorige nummer. Zeven op de tien willen er niet van weten, terwijl dertig procent het wel ziet zitten om eenmalig de loonindexering over te slaan. Maar het moet dan bij één keer blijven, zegt u. In beide kampen zijn er trouwens stemmen die ervoor pleiten om alleen de hoge inkomens een indexsprong te laten maken. En in beide

kampen klinkt het voorstel om het indexsysteem te hervormen, bijvoorbeeld door iedereen hetzelfde vaste bedrag te geven bij iedere indexering, in plaats van een percentage van het loon.

Lees meer reacties op de poll in
Lezers aan het woord vanaf p. 46.

STEM EN WIN

**NIEUWE
POLL**

Vindt u lidmaatschap van de vakbond nuttig?

Vakbonden. Ze zijn tegenwoordig vaak voorwerp van discussie. Door de ene worden ze verguisd als een voorbijgestreefd relict uit het verleden, volgens de andere zijn ze nog altijd nuttig en zelfs noodzakelijk om werknemers en personeelsleden te verdedigen.

Maar wat vindt u ervan? Vindt u het nuttig om lid te worden van een vakbond? Of vindt u dat overbodig?

Geef uw mening in onze poll op www.vlaanderen.be/13. In de volgende editie kunt u de resultaten lezen. Wie zijn stem laat horen, maakt kans op een aankoopcheque van 30 euro. U kunt stemmen tot en met 15 mei 2012.

COLLEGA'S LOPEN 10 MILES

"We lopen voor het goede doel, en voor ons imago"

Meer
lopen op
p. 14.

Zo'n tachtig collega's uit 23 verschillende entiteiten hebben op 22 april de 5 km of de 10 Miles in Antwerpen gelopen voor Handicap International. Wat begon als een initiatief van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH), groeide dankzij Twitter uit tot iets veel groters.

"Het begon toen het enthousiasme van één collega die de 10 Miles wou lopen, oversloeg op de rest van het VAPH", zegt Dany Dewulf van VAPH. "We besloten ons te laten sponsoren voor Handicap International. Ik praatte op Twitter over mijn trainingen om van nul op te bouwen tot die 10 miles, en dat overtuigde collega's uit andere entiteiten om mee te doen. Uiteindelijk liepen meer dan tachtig collega's mee voor het goede doel. Tegelijk werken we hiermee ook aan het imago van ambtenaren."

Nancy De Vogelaere van het Agentschap voor Onderwijscommunicatie en een van de mede-initiatiefnemers was meteen enthousiast. "Dat het voor Handicap International was, speelde daarin mee. Tijdens mijn tweede zwangerschap moest ik platliggen en belandde ik in een rolstoel. Mensen praten op dat moment vreemd genoeg over je heen. En dat is niet wat je nodig hebt. Bovendien wil ik bewijzen dat terugkomen mogelijk is." Welk bedrag de collega's ingezameld hebben voor Handicap International, was bij het ter perse gaan van 13 nog niet duidelijk.

FC Vlabeel zoekt tegenstanders

Nick Blancaert van het Departement Financiën en Begroting speelt met enkele collega's in de minivoetbalploeg FC Vlabeel. Hij zoekt nog ploegen die in Brussel in de Noordwijk wedstrijden willen spelen.

"In de buurt van het Ellipsgebouw zijn veel geschikte pleintjes om te voetballen. Ideaal om een competitie te organiseren, met al de overheidsgebouwen in de buurt. Je bent er snel te voet, je kunt douchen in je gebouw en andere collega's kunnen komen supporteren. Hoe meer ploegen willen deelnemen aan de competitie, hoe beter. We willen graag in mei al starten."

Nick wil de organisatie eenvoudig houden. "We rekenen erop dat alle ploegen eerlijk zullen spelen, dus er komen geen scheidsrechters. Ook verwachten we

van teamleden van elke ploeg dat ze zelf contact opnemen met hun tegenstanders als een wedstrijd niet kan doorgaan."

Voetbalt u samen met collega's in een ploeg van minstens vijf spelers en wilt u graag meevoetballen?

Mail dan voor 7 mei naar

nick.blancaert@fb.vlaanderen.be

61,7 jaar

Dat was in 2011 de gemiddelde pensioenleeftijd van de ruim 28 000 Vlaamse ambtenaren die onder het Vlaams personeelsstatuut vallen. In 2010 was dat 61,4 jaar, in 2007 nog 60,7 jaar. We werken dus met z'n allen steeds langer. Die stijgende pensioenleeftijd is goed nieuws voor de Vlaamse Regering, die onlangs heeft beslist dat Vlaamse ambtenaren kunnen werken tot 66,5 jaar.

 www.bestuurszaken.be

Gezegd

“

Het is heel makkelijk om lineair te snijden, maar ik denk dat we moeten afstappen van de discussie over een grote of kleine overheid. De publieke sector moet vooral performant zijn. Op alle posten is er nog ruimte voor efficiëntieverbeteringen. Alleen vergt dat meer inspanningen en visie."

Econoom Ivan Van de Cloot van denktank Itinera (*Het Laatste Nieuws*, 15 februari 2012)

“

We trekken voor nieuwe vacatures overwegend vrouwen aan. Soms vraag ik me af of we als Vlaamse administratie wel aantrekkelijk genoeg zijn voor mannen. Dat baart me zorgen, want onderwijsambtenaren denken na over de toekomst van onze kinderen. Daarbij is ook een mannelijke bril belangrijk."

Micheline Scheyts, secretaris-generaal van het departement Onderwijs en Vorming (*De Tijd*, 25 februari 2012)

“

We moeten ophouden met doemdenken. Ons land heeft zeker troeven. We hebben een goede logistieke uitgangspositie. De kwaliteit van onze ambtenarij is hoog. En we beschikken over uitstekende universiteiten."

Dirk Collier, lid van de raad van bestuur en het directiecomité van Janssen Pharmaceutica (*De Standaard*, 2 maart 2012)

WAT BETEKENT DE ZESDE
STAATSHERVORMING VOOR ONS?

“Meer homogene bevoegdheden”

“Door de zesde staatshervorming zal een pak federale collega's de overstap naar de Vlaamse overheid maken. Het gaat al zeker om zo'n 1000 man, maar dat is een onderschatting. Omdat de over te dragen bevoegdheden erg divers zijn, is een exacte voorspelling moeilijk”, stelt Martin Ruebens, secretaris-generaal van het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid. Hij coördineerde eind 2011 een bevraging bij alle beleidsdomeinen over de impact van de staatshervorming op de Vlaamse overheid. Het resultaat is een inventaris met 82 fiches over de komende bevoegdheids-overdrachten en de gevolgen voor personeel en middelen. “Maar het is nog te vroeg om de concrete gevolgen in te schatten. Veel zal pas duidelijk worden als het federale regeerakkoord is omgezet in wetgeving.”

Efficiënter beleid

Toch zijn er al een paar conclusies. Zo is er in heel wat gevallen sprake van een overdracht van een regelgevende bevoegdheid. “Dat betekent dat de gewesten zelf de regels zullen kunnen vaststellen en de federale regelgeving kunnen aanpassen, opheffen of vervangen. Zo zullen we komen tot meer homogene bevoegdheden en dus een efficiënter beleid.” Daarnaast krijgt Vlaanderen meer controle- en inspectietaken, vooral op de bevoegdheidsdomeinen werk, gezondheidsbeleid, mobiliteit en openbare werken. Hoeveel budget er wordt overgedragen, is ook nog onduidelijk.

MARTIN RUEBENS,
SECRETARIS-
GENERAAL BIJ HET
DEPARTEMENT
DIENSTEN VOOR
HET ALGEMEEN
REGERINGSBELEID

JACOB VAN MAERLANTGEBOUW OFFIEEL GEOPEND

760 collega's in nieuw VAC Brugge

Sinds midden februari hebben 760 collega's uit 25 entiteiten hun vaste stek in het nieuwe Vlaams administratief centrum (VAC) in Brugge: het Jacob van Maerlantgebouw, genoemd naar de dertiende-eeuwse schrijver. Het gebouw ligt pal naast het station. Midden april werd het officieel geopend.

Het VAC Brugge is na de VAC's van Hasselt, Antwerpen en Leuven het volgende grote gebouw waarmee de Vlaamse overheid al haar diensten uit de provincie bij elkaar brengt. “Zo is de overheid zichtbaarder en toegankelijker. En het is efficiënter op het vlak van onderhoud, energiekosten enzovoort”, zegt Ben Nauwelaers, communicatieverantwoordelijke van het Agentschap voor Facilitair Management (AFM).

Warm eten bij federale overheid

De Vlaamse overheid huurt het gebouw van eigenaar Dexia Insurance Belgium

(binnenkort Belfius Insurance). “Omdat de ruwbouw er al stond, hebben we enkele duurzame investeringen zoals een energieopslagsysteem (dat in het VAC Leuven zorgt voor koeling in de zomer en warmte in de winter, red.) niet kunnen doen. Mede daardoor krijgt dit VAC slechts twee sterren. Maar wie er werkt, zal weinig of geen verschil in comfort merken met het VAC Leuven, dat vier sterren heeft.” Het VAC is ingericht op maat van *anders werken* en volgens de 80 procentregel: er zijn ongeveer acht werkplekken per tien werknemers. Er is een cafetaria en voor warme maaltijden kunnen de collega's terecht in het restaurant van de federale bureaus.

Wielrennen voor het werk

Samen met 15 000

wielersamateurs reed collega Jeroen Van Luchene eind maart de Ronde van Vlaanderen. Voor het werk, in zijn geval. Jeroen is beleidsmedewerker in de gevangenis van Oudenaarde voor het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Waarom reed u de Ronde voor uw werk?

JEROEN: "Ik werk in de gevangenis van Oudenaarde en omdat de Ronde hier voor het eerst aankwam, wilden we iets speciaals doen. En dus hebben de gedetineerden zowel hier als in Gent de koers op rollen meegereden, voor het goede doel. Johan Museeuw is training komen geven en hij sponsorde de fietsen. En we hebben met enkele collega's van het bewakend personeel ook echt de Ronde voor amateurs gefietst."

Waarom organiseren jullie zo'n activiteit?

JEROEN: "Wij staan in voor de hulp- en dienstverlening aan de gedetineerden. Tijdens hun gevangenisstraf blijven zij recht hebben op het gewone aanbod. Daarom zetten we allerlei activiteiten voor hen op, van volwassen onderwijs tot sport. We vinden het ook belangrijk dat ze tijdens hun gevangenschap voeling blijven houden met wat er in de buitenwereld gebeurt. Allemaal om hen zo goed mogelijk in de maatschappij te laten integreren als ze vrijkomen."

RAPPORT OMBUDSMAN

Financiën en Begroting scoort het best

Vlaams ombudsman Bart Weekers stelde vlak voor de paasvakantie zijn jaarverslag voor. Burgers kunnen bij hem terecht met klachten over Vlaamse overheidsdiensten. Enkele opvallende punten:

- De klachtenbehandeling van **Financiën en Begroting** scoort het best, die van **Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed** het minst.
- 27 % van de klachten had betrekking op **wonen**, 20 % op **verkeer, infrastructuur en mobiliteit**.
- De klachten gingen over vanalles: **attesten, heffingen, belastingen, premies, geurhinder, fietspaden, adoptie ...**

Tot slot pleit de ombudsman voor één Vlaamse klachtenlijn. "Nu moet ik drie op de vier bellers teleurstellen. Mensen maken immers vaak het onderscheid niet tussen de Vlaamse overheid en andere overheden. Met een goede *backoffice* zouden we ook naar andere overheidsniveaus kunnen doorverwijzen."

Telex...

In de loop van **mei** schakelt de helft van de 13-lezers over op **elektronische maaltijdcheques**. U krijgt daarvoor een elektronisch kaartje toegestuurd, dat eruitziet als een bankkaart. Meer informatie vindt u op www.vlaanderen.be/maaltijdcheques. *** Binnenkort wordt het **ouderschapsverlof uitgebreid naar vier maanden**, in plaats van de huidige drie maanden. Voor de privé-sector en voor de lokale besturen heeft de federale regering de wijziging al goedgekeurd. Voor de rest van de publieke sector - waaronder de Vlaamse overheid - zal dat hopelijk binnenkort ook gebeuren. We houden u op de hoogte. *** Wie als burger naar de Kind en Gezinslijn of naar 1700 belt, krijgt gemiddeld **binnen vijf seconden iemand aan de lijn**. Dat blijkt uit een steekproef van het Radio 1-programma *Peeters en Pichal*. Ook collega's van de OVAM, de VDAB, Syntra en de dienst Studietoelagen van AHOVO's namen volgens het programma binnen een goede of aanvaardbare termijn de telefoon aan. *** **1700** heeft ook nog eens een **recordaantal vragen** gekregen. In 2011 kreeg het gratis infonummer van de Vlaamse overheid maar liefst 1 108 084 vragen binnen. Dat zijn er 66,3 % meer dan in 2010. Vooral de verkeersbelasting riep veel vragen op, net als de stopzetting van een aantal fiscale voordelen in het federaal regeerakkoord. *** Nog een record: in **2010 fietsten** zo'n 5800 collega's liefst **9,85 miljoen kilometers** bij elkaar tijdens hun woon-werkverkeer, of 12 % meer dan in 2009. Dat blijkt uit de cijfers van het aantal fietsvergoedingen. *** Sinds maart is het nieuwe **meldpunt voor geweld, misbruik en kindermishandeling** van start gegaan. Het integreert de bestaande meldpunten, aanspreekpunten en onthaalwerkingen rond kindermishandeling, slachtofferhulp, partnergeweld enzovoort. Het meldpunt is er voor alle burgers, en is bereikbaar op het **gratis nummer 1712**. Meer informatie vindt u op www.1712.be.

Succesvol

A portrait of a middle-aged man with grey hair and a beard, smiling slightly. He is wearing a dark jacket and is positioned in front of a dense background of green ivy leaves. The lighting is soft, highlighting his features against the foliage.

“Ik ben bij de
Vlaamse overheid
ontzettend veel
competente mensen
tegengekomen”

CHRIS STEENWEGEN

overstappen

Vlaamse overheid als springplank

CHRIS STEENWEGEN (54), ALGEMEEN DIRECTEUR VAN NATUURPUNT

- Werkt sinds september 2011 bij Natuurpunt
- Was daarvoor een aantal jaren hoofd van de Stafdienst bij het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO)
- Was van 2001 tot 2004 kabinetschef van Vlaams minister van Leefmilieu Vera Duda
- Is naar Natuurpunt gegaan om zijn managementervaring te kunnen inzetten in een ngo (niet-gouvernementele organisatie) waar natuur centraal staat
- Licentiaat Biologie, met bijkomende opleidingen milieusanering en overheidsmanagement

Elk jaar verlaten honderden collega's de Vlaamse overheid. Velen gaan elders aan de slag, sommigen klimmen hogerop. 13 sprak met drie ex-ambtenaren die zichzelf na hun job bij de overheid herlanceerden en nu een mooi vervolg breien aan hun loopbaan. Hoe blikken ze terug op hun tijd bij de overheid? Waar zijn ze trots op? Wat hebben ze toen geleerd en waar doen ze nu nog altijd hun voordeel mee?

PETRA GOOVAERTS

"Ik had vooraf een fout beeld van de ambtenarij. Ik dacht dat het er gezapig aan toe zou gaan", zegt Chris Steenwegen. "Maar toen ik eind jaren 90 bij de VLM (Vlaamse Landmaatschappij, red.) begon, kwam ik terecht in een heel jonge ploeg, met veel gedreven collega's. En dat was ook zo de jaren erna. Ik ben ontzettend veel competente mensen tegengekomen. De omkadering was goed, er waren veel opleidingskansen, de gebouwen zijn viot bereikbaar met het openbaar vervoer ... Het totaalpakket zat - en zit - goed."

Als hij terugkijkt, is hij vooral trots op wat ze met de milieubeleidsplannen hebben gerealiseerd: "Er waren veel mensen bij betrokken. Het was een mooi voorbeeld van planmatig werken met verschillende diensten samen. Als kabinetschef was ik bovendien van nabij betrokken bij Beter Bestuurlijk Beleid (BBB). Ook dat blijf ik een waardevolle hervorming vinden."

Milieudrive

Na zijn kabinetsperiode kon Chris aan het werk bij het INBO. "Men zocht een veranderingsmanager om de fusie tussen het Instituut voor Natuurbehoud en het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (waaruit het INBO in 2006 is ontstaan, red.) te begeleiden. Toen die fusie goed op de rails stond, had ik de keuze: bij het INBO blijven of vertrekken. Ik vond dat ik nog weinig toegevoegde waarde had bij het INBO omdat

de huidige leidend ambtenaar, Jürgen Tack, heel managementgericht is en zijn rol prima opneemt." Chris heeft zijn ogen en oren al een tijdje open, "maar als je ouder bent dan vijftig, liggen de kansen niet voor het grijpen. Mijn drive ligt bij milieu en natuur; ik ken die thema's en ik ken veel mensen in de sector. Ik wou graag leidinggeven en impact hebben. Die vacature bij Natuurpunt was een mooie kans. Ik ben mijn loopbaan ooit begonnen als vrijwilliger bij een ngo en kon zo opnieuw in die sector terecht."

Zelf knopen doorhakken

Natuurpunt is met 90 000 leden de grootste natuurvereniging in Vlaanderen en beheert meer dan 18 000 hectare groen. Naast de 400 professionele medewerkers zetten ook duizenden vrijwilligers zich in. Die grote groep vrijwilligers erbij betrekken en aansturen, is alvast een groot verschil met Chris' werk bij de Vlaamse overheid. "Natuurpunt is de jongste jaren sterk gegroeid. Het is een enorme uitdaging om de organisatie te professionaliseren en verder te laten groeien. Ik kan gelukkig terugvallen op mijn ervaringen bij de Vlaamse overheid, op het vlak van organisatieontwikkeling bijvoorbeeld, en prestatiemanagement en interne werkprocessen." Een groot verschilpunt tot slot is de zelfstandigheid: "Bij Natuurpunt kunnen we veel meer zelf knopen doorhakken, over onze eigen huisvesting bijvoorbeeld."

“Janssen Pharmaceutica is ook groot. Hier heeft verandering ook tijd nodig”

**MIEKE SMET (53),
HR-DIRECTOR BIJ
JANSSEN PHARMACEUTICA**

- Werkt al 17 jaar bij Janssen Pharmaceutica, nu als *hr-director workforce management for the future*
- Was voordien zeven jaar opdrachtgever Vorming bij het toenmalige ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en heeft zo het vormingsbeleid mee uitgebouwd
- Is uit nieuwsgierigheid overstapt naar Janssen Pharmaceutica, en omdat gezondheidszorg haar na aan het hart ligt
- Licentiaat Sociologie, optie Medische Sociologie

“Na al die jaren blijf ik heel gevoelig voor de stereotiepe opmerkingen die mensen vaak maken over ambtenaren. Terwijl je in elke organisatie mensen vindt die zich keihard inzetten, en anderen die de kantjes eraf lopen”, zegt Mieke Smet. Van het begin tot het midden van de jaren negentig werkte ze voor de dienst Vorming van het toenmalige ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Als opdrachtgever Vorming kon ze de dienst mee uitbouwen. “Ik ben er best trots op dat ik een stukje heb meegewerkt aan die vernieuwing.”

Frisse wind

“In het begin was ik nochtans niet erg gelukkig”, bekent Mieke over haar eerste halfjaar bij de overheid. “Ik kwam terecht op een dienst waar ik mijn mogelijkheden niet kon benutten. Het prototype van een echt ministerie met weinig plaats voor creativiteit en eigen initiatief. Maar toen kwam er net op tijd een frisse wind, mee ingegeven door het beleid van Luc Van den Bossche (van 1992 tot 1998 Vlaams minister van Ambtenarenzaken, red.). Ik kwam terecht in een nieuwe ploeg. Er waren mensen en middelen om dingen

te realiseren. Door de informatiseringsgolf moest iedereen met een computer leren werken. Leidinggeven, veranderingsmanagement en innovatie werden belangrijk en kregen veel aandacht in de opleidingen. Er was een vormingsbeleid met visie, we konden vernieuwen en we werden heel goed ondersteund, ook door externe deskundigen. We zaten op kruissnelheid.”

Impact wereldeconomie

Mieke was niet echt op zoek naar een andere functie toen ze vernam dat Janssen Pharmaceutica een vacature had voor een opleidingsverantwoordelijke. “Ik was nieuwsgierig hoe ik uit de selectie zou komen.” Dat bleek heel goed te zijn. “De sterke bagage die ik bij de overheid had gekregen, heeft zeker een rol gespeeld. Mijn ervaring en kennis over veranderingsmanagement en leidinggeven kwamen goed van pas. Ik heb dan ook toegehaakt. Ik kon dichter bij huis aan de slag, én in een gezondheidsbedrijf, wat goed aansloot bij mijn studie.” De overstap van overheid naar privé is vlot verlopen. “Janssen is ook een grote organisatie (in Beerse werken 4500 mensen, red.).

Hier kost verandering ook veel tijd, en de farmacie is ook een sterk gereguleerde industrie.” Verschillen zijn er uiteraard: bij de overheid staat de dienstverlening voor de burger centraal, bij Janssen zijn dat de patiënten en de medicijnen. Tastbare dingen om ziekten te helpen. “Het einddoel is helder en stabiel, de patiënten ‘wachten’ op betere middelen. Bij de overheid had ik soms het gevoel dat het beleid fel onderhevig was aan de politieke samenstelling van de regering. De werkzekerheid gaf dan weer wel een zeker stabiel kader. Een bedrijf zoals Janssen Pharmaceutica is onderhevig aan het economische klimaat. Soms zijn er herstructureringen en als hr-medewerker krijg je daar eveneens mee te maken. Ook het internationale karakter is een verschilpunt. De laatste drie jaar heb ik voor mijn job vrij veel gereisd en een netwerk opgebouwd, verspreid over de hele wereld. Dat zou ik als ambtenaar missen.”

“Ik weet nu voor wie ik werk, en dat motiveert me”

“Ik werk voor een semipublieke sociale huisvestingsmaatschappij. Eigenlijk doen we net hetzelfde als de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW): we voeren allebei het woonbeleid uit en respecteren dezelfde wetgeving. Alleen is de afstand tot het werkveld veel kleiner. Hier helpen we mensen concreet vooruit met een betaalbare huurwoning, ondersteund en gefinancierd door de VMSW. Ik weet nu voor wie ik werk, en dat geeft me veel motivatie”, vertelt Andy. Hij kijkt positief terug op zijn periode bij de Vlaamse overheid. “Het is een stabiele en moderne werkgever met een goed imago. De vier kernwaarden (*voortdurend verbeteren, klantgerichtheid, samenwerken en betrouwbaarheid, red.*) zijn beslist geen holle slogans, maar heel waardevol. Nadeel is dat alles vaak vrij ambtelijk en stroef verloopt. Op sommige vlakken - en zeker bij de administratieve diensten in Brussel - is

de ivoren toren nooit ver weg. Er is niet altijd voeling met het werktein en zo worden beslissingen genomen die in de praktijk niet altijd werken.”

Gecharmeerd

Andy kent de sector van de sociale huisvesting door en door, na elf jaar bij de VMSW, waarvan de laatste zeven jaar als woordvoerder. Het was dan ook niet vreemd dat de Volkshuisvesting bij hem kwam aankloppen, toen de directeur in 2011 de organisatie verliet. “Ze waren op zoek naar iemand die tijdelijk snel kon inspringen, in afwachting van een nieuwe voltijdse directeur”. Andy aanvaardde de tijdelijke opdracht en verdeelde zijn tijd tussen Willebroek en de VMSW in Brussel. “Ik was meteen gecharmeerd door de bedrijfscultuur en de vak-kennis van het personeel. De bedien-den, werkmannen en poetsdames

hebben allemaal een sterke sociale reflex: de huurders en de kandidaat-huurders staan echt centraal.” Ook inhoudelijk lag de job Andy goed: “De mix van financiële, economische, technische, administratieve en sociale aspecten maakt het boeiend.” Andy stelde zich dan ook kandidaat om voltijds directeur te worden. “Ik geef nu leiding aan 24 medewerkers. Bij de VMSW deed ik dat ook, maar daar was mijn team beperkter. Ik heb een tijd geleiden het assessment (*beoordelings-programma dat kandidaten moeten doorlopen om te bepalen of ze geschikt zijn voor een functie, red.*) voor afde-lingshoofd goed doorlopen. Dat doet me geloven in mijn leidinggevende capaciteiten.”

Niet rooskleurig

Sinds kort werkt Andy voltijds voor de Volkshuisvesting, die ongeveer 1550 sociale huurwoningen heeft in Willebroek en omgeving. Dat is meer dan 17 % van alle woningen, terwijl het gemiddelde in Vlaanderen nog geen 6 % bedraagt. “Er staan ons grote uitdagingen te wachten”, vertelt Andy. “De financiële situatie is niet rooskleurig en veel woningen zijn toe aan renovatie.” Zijn ervaring bij de VMSW zal goed van pas komen. “Ik volgde alles over sociaal woonbeleid al op de voet, maar wel oppervlakkiger. Nu zal ik alles veel meer in detail moeten kennen. Communiceren met alle doelgroepen deed ik voordien ook al, maar het zal niet altijd evident zijn om dat goed te doen. We moeten ook minder toefte bood-schappen goed kunnen brengen.”

ANDY DILLES (40), DIRECTEUR VAN DE SOCIALE HUISVESTINGSMACHTSCHAAPPIJ IN WILLEBROEK

- Is sinds maart 2012 voltijds directeur bij de Volkshuisvesting
- Werkte sinds 2000 voor de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW), waarvan de laatste zeven jaar als woordvoerder
- Vond de job bij de Volkshuisvesting aantrekkelijk omdat hij kon leidinggeven in de sector die hem ligt
- Licentiaat Vertaler

“Wij hebben zelden last van

een namiddagdip"

Elke maandag en woensdag lopen vijf collega's van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid samen in de parken rond het Ellipsgebouw in Brussel. Enkele keren per jaar doen ze zelfs mee aan een stratenloop. "Maar nog belangrijker is dat we dankzij ons loopclubje collega's leren kennen die we anders misschien niet zouden ontmoeten, over de grenzen van de teams heen", klinkt het.

LIEEN LEROY

"Je motiveren om 's avonds na het werk te gaan lopen, lukt niet altijd als je pas om 18 of 19 uur thuiskomt", vertelt Karolien Rottiers. "Daarom gaan we op maandag en woensdag tussen de middag lopen. Waarom we het doen? Niet om te vermageren, eerder om niet bij te komen (*lacht*). Meestal eet ik zelfs een chocolaatje voor we vertrekken. Ik loop het er toch weer af. Achteraf hebben we sowieso een supergevoel. Van een namiddagdip hebben we zelden last."

De dames begonnen met lopen toen ze vijf jaar geleden naar het Ellipsgebouw verhuisden, vertelt Leen Potloot. "Lien, een andere collega, liep al langer tussen de middag. Toen bleek dat we hier douches hebben, zette dat Karolien en mezelf aan om ook met lopen te beginnen. Bovendien is onze gebouwverantwoordelijke ook sportief en heeft hij oren naar onze vragen. Zo kregen we lockers en douchematjes, en douchedeuren in plaats van douchegordijnen."

"We gaan zelfs lopen als het regent", vertelt collega Nathalie Stallaert.

"Karolien overtuigt ons telkens weer om toch de loopshoenen aan te trekken als we door het weer minder zin hebben om te vertrekken. Ik ben vooral blij dat ik opnieuw sport. Ik zat vroeger in een atletiekclub en heb de draad nu weer opgepakt. Ik ben nog niet tevreden over mijn niveau."

Ook minder sportieve collega's vonden aansluiting bij het loopclubje. "Ik deed vroeger niet graag aan sport", zegt Tineke Oosterlinck. "Maar het enthousiasme van mijn collega's werkte aanstekelijk. Aangezien ik geen conditie

had, ben ik eerst begonnen met *Start to Run* en werkte ik altijd mijn schema af. Dat was geen probleem omdat we sowieso in ons eigen tempo lopen. We lopen rondjes in eerder kleine parkjes, dus komen we elkaar genoeg tegen."

Collega's supporteren

Als alles goed is gegaan, hebben de dames in april deelgenomen aan de 10 miles in Antwerpen, maar dat is niet de enige wedstrijd die ze lopen. "Elk jaar doen we mee aan vier stratenlopen", zegt Karolien. "De 10 Miles is onze grootste uitdaging tot nu toe. We proberen stilaan langere afstanden te lopen. Ook onze administrateur-generaal staat achter ons. Hij heeft ons T-shirts bezorgd met het logo van Zorg en Gezondheid op. De andere collega's hebben vooral veel bewondering voor ons omdat we ook bij iets minder weer stevast naar buiten trekken. Sommige collega's, en ook onze administrateur-generaal, zijn ons al komen aanmoedigen tijdens een stratenloop. Er zijn hier heel wat collega's die joggen, ook uit andere teams. Ze komen geregeld babbelen over hun ervaringen en delen hun prestaties met ons. Of als hun club een wedstrijd organiseert, vragen ze ons om mee te doen. Het lopen brengt hier mensen bij elkaar die elkaar anders nooit zouden ontmoeten en dat is positief."

OPROEP

Sport u ook tussen de middag? Laat het ons weten via 13@vlaanderen.be!

Hoe schoon is de lucht

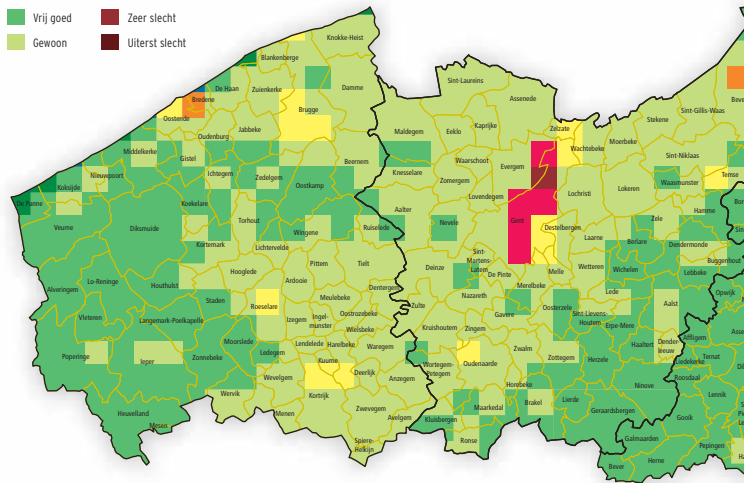
Industrie, landbouw en drukke verkeersassen: ze zijn in ons dichtbevolkte landje vaak slecht voor de luchtkwaliteit. Dat zie je duidelijk op deze kaart van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Grote steden en havengebieden scoren slecht. Zoek zelf hoe het is gesteld met de luchtkwaliteit waar u woont en werkt.

PETRA GOOVAERTS

"Op deze kaart kun je geen details zien, maar ze geeft wel een goede benadering van de gemiddelde luchtkwaliteit in Vlaanderen. Op de versie op onze site kun je wel inzoomen, tot op een niveau van 4 kilometer op 4", legt Stefanie Mariën, adviseur Milieueffect-rapportage bij de VMM uit. "We verzamelen die gegevens door continue metingen te doen in een zestigtal meetstations, en door een speciale techniek waarmee we de vervuiling inschatten op plaatsen waar we geen metingen doen."

LEGENDE

■ Uitstekend	■ Middelmatig
■ Zeer goed	■ Ondermaats
■ Goed	■ Slecht
■ Vrij goed	■ Zeer slecht
■ Gewoon	■ Uiterst slecht

in uw buurt?

"We concentreren ons daarbij op de waarden voor stikstofdioxide en fijn stof omdat dat de stoffen zijn waarvoor Vlaanderen niet goed scoort. Het drukke verkeer, de industrie, de landbouw en veeteelt en de verwarming van gebouwen zijn de grote boosdoeners." Gebieden waar het hele jaar door veel stikstofdioxide en fijn stof in de lucht zitten, en waar de Europese grenswaarde voor fijn stof

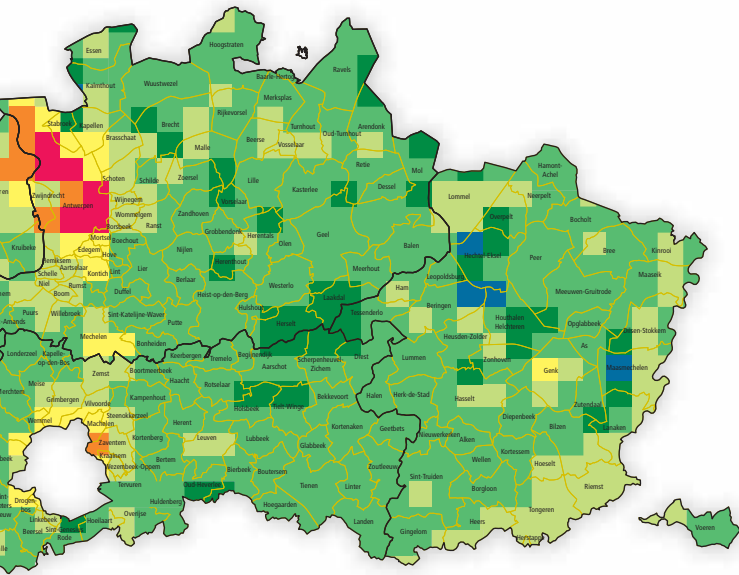
vaak wordt overschreden, kleuren hier rood en bruin.

"Vooral de regio's rond de Antwerpse haven en de Gentse kanaalzone en Brussel scoren slecht. Maar in vergelijking met de vorige versie van de kaart (gebaseerd op meetgegevens van 2007 tot en met 2009, red.) merken we in sommige streken wel een verbetering, bijvoorbeeld in West-Vlaanderen. Dat komt voor een stuk door een daling van

de uitstoot van schadelijke stoffen, maar ook door de wisselende weersomstandigheden. Zo is een stabiele atmosfeer slecht voor de luchtkwaliteit, want de vervuiling kan zich dan niet goed verdunnen", zegt Stefanie.

📍 geoloket.vmm.be > Advisering RUP-thema lucht

📍 luchtkwaliteit.vmm.be voor actuele luchtkwaliteit, uur per uur

“Sommigen beseffen pas op het einde van de rondleiding dat ik bijna niets zie”

David Mellaerts kent Leuven als zijn broekzak en gidst mensen er letterlijk en figuurlijk blindelings door.

Of het nu vanuit een persoonlijke interesse is of omdat ze graag onder de mensen komen en een verhaal vertellen, onze collega's-gidsen delen hun passie met overgave. 13 ging op stap met vier boeiende vertellers en liet zich de rondleiding welgevallen.

FILIP DE MAESSCHALCK

David Mellaerts (48) is communicatieverantwoordelijke bij het Europees Sociaal Fonds - Agentschap Vlaanderen vzw en gidst al jaren toeristen door Leuven. "Als klein jongetje wandelde ik er vaak met mijn moeder die me de Sint-Pieterskerk toonde en zei: 'Dat is gotiek'. Zo ontstond mijn interesse voor architectuur. Door mijn studie Germaanse Filologie groeide die belangstelling via cultuur en literatuur nog verder. Nadat ik afgestudeerd was, volgde ik een cursus *Stadsgids* en sindsdien ga ik regelmatig de hort op met Duitse en Engelse toeristen om hen de mooie plekken van de Dijlestad te leren kennen." Klinkt evident, maar tijdens zijn studie verloor David, door een overdruk op de oogzenuwen, plots 95 % van zijn gezichtsvermogen. "Mijn eerste groepen wachtte ik op met een witte stok. Sommige toeristen dachten dat het om een grap ging. Nu laat ik de stok achterwege. Er zijn mensen die pas op het einde van de rondleiding beseffen dat ik een visuele beperking heb. Ik ken Leuven dan ook als mijn broekzak en loop daar letterlijk en figuurlijk blindelings door. En als ze een vraag stellen over iets, dan vraag ik het hen te beschrijven." Uit die rondleidingen is de themawandeling *Leuven Horen en Voelen* gegroeid, waarover ook een boek is verschenen. "Onze samenleving is heel visueel ingesteld. De andere zintuigen, zoals het gehoor, de geur en de tastzin, verdwijnen naar de achtergrond. Terwijl voelen aan vijftiende-eeuwse stenen, met elk hun eigen textuur, een heel rijke ervaring kan zijn." Zijn ervaring als gids gebruikt hij ook wel eens voor het werk. "De buitenlandse gasten van het ESF-Agentschap neem ik soms op sleeptouw in Leuven, Gent of Brugge."

**"Wees gerust:
op 21 december
2012 vergaat
de wereld niet"**

Sander Spanoghe (38), adviseur Ontwikkelingssamenwerking bij het Departement internationaal Vlaanderen, heeft zich gespecialiseerd in precolumbiase kunst. "Toen men in 1992 de 500ste verjaardag van de ontdekking van Amerika vierde, raakte ik gefascineerd door de contactgeschiedenis tussen Europa en Amerika. Ik heb Geschiedenis en daarna nog Antropologie gestudeerd en kon in Sevilla en Mexico mijn studieobject van dichtbij meemaken." Als er nu in het Jubelparkmuseum gegist moet worden rond de indrukwekkende kunstschaten uit Midden-Amerika of het Andesgebied, doet men vaak een beroep op Sander. Bij zijn rondleidingen wil hij vooral de clichés uit de wereld helpen. "Vroeger zagen de mensen de Maya's en de Inca's voornamelijk als vredelievende volkeren die een zeer respectvolle band met Moeder Aarde hadden. Door de gruwelijke taferelen uit bijvoorbeeld Mel Gibsons *Apocalypse* kennen ze nu ook de gewelddadige aspecten die die culturen kenmerkten. Beide voorstellingen vormen sterk gemanipuleerde versies van de feiten. Het is ook verkeerd om de Spanjaarden eenzijdig te betichten van de vernietiging van die culturen. Het is allemaal meer genuanceerd." Eén ding kan Sander wel verzekeren: "Volgens de Mayakalender zal de wereld niet vergaan op 21 december 2012. Het is gewoon het begin van een nieuwe cyclus binnen hun jaartelling. We zullen dus ook dit jaar nog kerstcadeaus krijgen."

**"Ik heb er graag
een dag vakantie voor over"**

niet echt mijn ding. Voor mijn stage in het Uilenspiegelmuseum in Damme had ik een wandeling uitgewerkt rond Tiel en Nele en de Spaanse overheersing. In de verschillende zalen gebruikte ik hoeden als attributen om de bezoeker in het verhaal mee te trekken. Het is een andere aanpak dan die van stadsgids, waar je toch vooral rondloopt en het hoge woord voert. Maar het was een boeiende opleiding en nu mag ik die dus in praktijk brengen bij de musea in West-Vlaanderen die van mijn diensten willen gebruikmaken." Rita neemt vakantie om haar passie te kunnen beoefenen. "De meeste rondleidingen vinden plaats op weekdagen, meestal op donderdag of vrijdag. Ik heb daar graag een dag vakantie voor over."

**"Halve dag gidsen is ideaal te
combineren met mijn werk"**

niet gewoon om klompen te dragen. Het is een unieke ervaring dat je aan den lijve kunt ondervinden hoe zo'n klomp aanvoelt op verschillende ondergronden. Ik krijg vaak bezoekers die zelf nog klompen hebben gedragen als kind en daar leer ik op mijn beurt dan weer van. Het museum roept bij veel bezoekers herinneringen op." Karel denkt ook aan de toekomst. "Als ik met pensioen ga, zou ik graag toeristen gidsen in hun vakantieomgeving, bijvoorbeeld bij *Intersoc*, en het liefst in Italië. Momenteel is de combinatie van mijn werk met het Klompenmuseum optimaal. Italië moet dus nog even wachten."

 www.klompenmuseum.be

WIN

David, Sander, Rita en Karel nodigen u uit voor een gidsbeurt of een museumbezoek. Lees er alles over op p. 42.

Rondleidingen in het Frans, het Engels, het Nederlands of het Italiaans? Geen probleem voor **Rita Nowé** (53) van de cel Beleid Toerisme bij het Departement internationaal Vlaanderen. "Na mijn studie Geschiedenis ben ik in het Italiaanse Perugia mijn Italiaans gaan bijspijkeren en heb ik jarenlang gegist rond het Gardameer, in de Dolomieten, rond Verona en in Venetië. Sinds juni vorig jaar ben ik afgestudeerd als museumgids voor West-Vlaanderen. We mogen als gids niet te veel vertellen, maar moeten de bezoekers zelf 'leren kijken'. Voor een praatgrage gids is dat een hele omschakeling. Niet te veel mogen uitleggen, is dan ook

"Het Klompenmuseum in Laakdal zocht gidsen en ik wou hen uit de nood helpen", vertelt **Karel Janssens** (60), mobiliteitsbegeleider bij het Departement Mobiliteit en Openbare Werken in Hasselt. "Ik ben me dan verder gaan verdiepen in de cultuur van boeren en armen uit de Kempen, en in het maken van klompen. Ik heb het me zelf aangeleerd en sta de mensen te woord in het Frans, Nederlands, Engels en Italiaans. Wie naar de afspanning *Den Eik* in Laakdal afzakt, krijgt een demonstratie klompenmaken, een rondleiding in het museum en kan zich ook nog uitleven op het klompenbelevingspad. De meeste mensen zijn het

OPROEP

Voor een volgend nummer is 13 op zoek naar uitvindsters. Hebt u een handig werktuig bedacht, een nieuwe techniek uitgedokterd of misschien al een beschermd idee? Laat het ons weten via 13@vlaanderen.be. Eureka!

“We moeten opletten met al die regeltjes”

Dirk Vanderpoorten (53)

(links op de foto)

- ✓ Secretaris-generaal Departement Werk en Sociale Economie (WSE)
- ✓ WSE wil snel, adequaat en creatief inspelen op de uitdagingen van de arbeidsmarkt en het werkveld van de sociale economie. Centraal staan de voorbereiding, de handhaving en de evaluatie van het Vlaamse beleid.
- ✓ Licentiaat in de Sociologie
- ✓ Geboren in Ninove (Oost-Vlaanderen)
- ✓ Werkt in Brussel
- ✓ Ambtenaar sinds 1982
- ✓ Verdient netto 5200 euro
- ✓ Woont in Ninove, samen met Sara, haar kinderen Philine (15) en Amile (11) en zijn kinderen Karel (24), Eva (18) en Senne (16)
- ✓ Zegt over zichzelf: “Ik zou niet zonder Ninove kunnen. Mijn vrienden en mijn thuis zijn daar”

Hans Van Laethem (52)

(rechts op de foto)

- ✓ Sluiswachter/waterbeheerder bij het agentschap Waterwegen en Zeekanaal (WenZ)
- ✓ WenZ beheert de waterwegen en een groot deel van de gronden aan de waterwegen in het westen en in het centrum van Vlaanderen.
- ✓ A2-Elektronica
- ✓ Geboren in Ninove
- ✓ Werkt in Ninove
- ✓ Ambtenaar sinds 2001
- ✓ Woont in Ninove, vrijgezel, vader van Robin (31) en Tim (29)
- ✓ Verdient netto 1400 à 1500 euro (en woont in sluiswachtershuis)
- ✓ Zegt over zichzelf: “Ik ben al wat versleten, maar nog lang niet oud”

“We moeten opletten met al die regeltjes uit het verleden. Hier in Brussel tekenen we het beleid vaak uit op basis van cijfers en theoretische modellen. Wat het concreet betekent, daar hebben we soms te weinig voeling mee”, zegt Dirk Vanderpoorten, secretaris-generaal van het Departement WSE. Daarom vindt hij het belangrijk ‘lokaal verankerd’ te zijn, in zijn geval in de gemeenteraad en in het verenigingsleven van Ninove. Het is daar, bij de carnavalisten en de ijsberen, dat hij zijn *beste vriend, beste collega* treft: Hans Van Laethem, sluiswachter bij WenZ. “Wat doe je als je dakgoot niet meer goed doorstroomt? Ze kuisen! Dat moeten ze met de Dender ook doen”, klinkt het alvast erg concreet.

FRANK WILLEMSE EN LEEN DE DYCKER

Dirk Vanderpoorten en Hans Van Laethem kennen elkaar al van in hun jeugd, maar ze zijn pas echt kameraad geworden bij carnavalsvereniging *De Gasthieuëren* en ijsberenclub *De Kikkertjes*. Ze zwemmen 's winters in het ijskoude water van de Gavers. Goed voor de gezondheid en de gezelligheid. *De Gasthieuëren* hebben dan weer een bus in de jaarlijkse carnavalstoet en nodigen daarop mensen uit die anders carnaval niet zouden kunnen mee beleven: bejaarden, blinden, andere mensen met een beperking ... “Het is dus niet gewoon voor de leute, we willen ook maatschappelijk iets betekenen”, zegt Hans, voormalig cafébaas en telg van de middeleeuwse Bellemannen, stadsomroepers die tot ons levend erfgoed behoren. Dirk heeft dit jaar zowel voor *De Kikkertjes* als voor *De Gasthieuëren* moeten passen. “Ik onderging een heelkundige ingreep aan mijn rechterborst. Gelukkig niks kwaadaardigs, zo bleek achteraf, maar ik ben wel ruim een maand binnen strijd geweest”, klinkt het net hersteld.

Hebt u vanaf uw ziekbed gevolgd wat er intussen gebeurde bij WSE?

DIRK: “De eerste weken niet. Toen had

ik andere zorgen en kon dat percentage meer of minder begroting me niet echt boeien. Daarna weer wel natuurlijk, zeker als het ging over personeelsbesparingen en over het moderne hr-beleid van de Vlaamse overheid dat ik trek voor het project Slagkrachtige overheid. Ook het nieuwe loopbaanakkoord met de sociale partners bleef ik van nabij volgen. Mijn mensen zijn ook thuis langsgesproken voor overleg. Of dat mocht van de dokter? De dokter weet dat niet (*lacht*).”

Leven jullie om te werken of werken jullie om te leven?

HANS: “Ik leef gewoon terwijl ik werk. Ik ben actief op de sluis in Ninove Pollare (*die nog dateert uit de tijd van Napoleon en een van de laatste manuele sluisen in Vlaanderen is, red.*). Ik woon daar, in de sluiswachterswoning. Afgelegen, zonder burelen, midden in de natuur, aan het water. Dat klinkt goed en dat is het ook nu het opnieuw mooi weer wordt en er van alles te doen is qua onderhoud aan de sluis, in de tuin en aan het huis. Er komen binnenkort ook weer plezierjachten voorbij die ik door de sluis en onder de bruggen door help.

Hans Van Laethem: "In de winter is het wachten op niets. Eerlijk, sinds ik weer vrijgezel ben en ik daar alleen woon, ben ik soms bang voor die lege maanden. Maar dan is het opnieuw lente en zie ik het helemaal zitten."

Maar in de winter is het ellende. Dan is het wachten op niets. Eerlijk, sinds ik weer vrijgezel ben en ik daar alleen woon, ben ik soms bang voor die lege maanden. Maar voor ik het weet, is het opnieuw lente en zie ik het weer helemaal zitten."

DIRK: "Ik werk om te leven, maar ik werk wel veel. Niet alleen voor de Vlaamse overheid, maar ook als gemeenteraadslid en bestuurder van verschillende vzw's. 's Ochtends sta ik om zeven uur op, tussendoor breng ik de kinderen naar school en dan begin ik te werken tot iets na 9 uur. Pas dan vertrek ik naar Brussel om de files te vermijden. Ik ben hier tot een uur of half zeven en vertrek dan naar een eerste vergadering in Ninove, meestal rond half acht. Al snel ben ik drie op de vijf dagen pas om elf uur 's avonds of later thuis."

Dat u de fut hebt om u 's avonds nog in het verenigingsleven en de lokale politiek te storten!

DIRK: "Ik heb die fut alleen omdat ik het heel graag doe en ik ook geloof dat het nodig is. Hier in Brussel tekennen we het beleid vaak uit op basis van cijfers en theoretische modellen. Wat het concreet betekent voor de burger, de bedrijven, de lokale besturen en de mensen op het terrein, daar hebben wij soms te weinig voeling mee. Het is pas door lokaal bezig te zijn dat je dat inzicht en vaak hoort: 'Hoe is het in godsnaam mogelijk dat de Vlaamse overheid dat heeft beslist?'"

U zit mee in het College van Ambtenaren-Generaal (CAG). Confron-

teert u daar uw collega's met die praktische bezwaren tegen beslissingen die ze binnen hun beleidsdomein hebben genomen?

DIRK: "Toch wel en ik ben niet de enige. Andere collega's die ook op lokaal vlak bezig zijn, zoals Marc Morris van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG), maken ook sneller de opmerking dat we moeten opletten met al die regeltjes. Op het terrein moeten ze kunnen volgen."

"Als ik hier in Brussel in een kantoor zou moeten zitten, kunnen ze mij na twee weken in een gesticht steken"

HANS VAN LAETHEM

Waarom zijn jullie ooit voor de Vlaamse overheid gaan werken?

HANS: "Ik had café *De Bellemán* in Ninove en ik was niet van plan om dat tot aan mijn pensioen te blijven openhouden. Mijn toenmalige vrouw had gezien dat er examens werden uitgeschreven voor sluiswachter en ze had me - als we zelf gingen varen - vaak genoeg horen zeggen wat voor toffe job ik dat zou vinden. Maar ik mocht niet meedoen. Het was voor mensen met een A3-diploma en met mijn A2-diploma was ik te hoog gekwalificeerd. Er bleek echter niemand geslaagd te zijn en toen hebben ze wel A2's toegelaten."

DIRK: "Ik twijfelde tussen een academische carrière en de overheid, maar vond uiteindelijk dat ik bij de overheid meer aan een betere

samenleving kon werken. Ik ben begonnen op het toenmalige Selor, het Vast Weringssecretariaat: toen nog een bureaucratisch apparaat waarbij *De Collega's* op tv verbleekten. Maar ik merkte wel dat er verandering aankwam op het vlak van personeelsbeleid en organisatie. Als organisatiesocioloog met academische onderzoekservaring, had ik het ideale profiel om mij daar in uit te leven. Die kans kreeg ik zeker toen ik begon te werken voor Kind en Gezin."

Wat voor een manager bent u? Een autoritaire of een democratische?

DIRK: "Ik ben eerder democratisch aangelegd. Ik laat mijn mensen heel vrij om hun werk zelf aan te pakken. Ik vertrek al dertig jaar vanuit een positief mensbeeld in mijn leiding geven. Ik ga ervan uit dat iedereen graag komt werken bij de Vlaamse overheid, wil bijdragen aan een betere samenleving en fier is op zijn werk. Ik verwacht wel dat ze in ruil voor die vrijheid proactief zijn. Dat ze vanzelf in gang schieten. Dat is essentieel op een departement waarvan agentenschappen en kabinetten snelle oplossingen voor hun problemen verwachten."

Zou u uw job willen ruilen met die van Hans?

DIRK: "Nee, ik zou Brussel niet kunnen missen."

HANS: "Los van het feit of ik het zou kunnen, vanzelfsprekend zou ik willen ruilen met Dirk. Als ik hier in Brussel in een kantoor papierwerk zou moeten doen en veel zou moeten

Dirk Vanderpoorten: "Ik ga er al dertig jaar vanuit dat iedereen graag bij de Vlaamse overheid komt werken, wil bijdragen aan een betere samenleving en fier is op zijn werk."

vergaderen, dan kunnen ze mij na twee weken in een gesticht steken. Op de sluis doe ik geen administratie en leef ik buiten. Dat zou ik niet kunnen missen."

Wat doet u daar precies op die sluis?

HANS: "Het hele jaar door dammen we het water af om de rivier bevaarbaar te houden of laten we het water lopen om overstromingen te voorkomen. Die taak hebben we zeven dagen per week, dag en nacht. We werken in shifts van elf uur plus een uur betaalde pauze. Maar als je shift voorbij is, is je werk niet voorbij. Het water kijkt niet naar je uren. Soms moet je midden in de nacht drie of vier keer uit je bed om schotbalken te gaan verstenen. Maar het is ook mogelijk dat je een hele dag niks te doen hebt en dat je 's nachts gewoon in je bed kunt blijven liggen."

Als er niks te doen is, mag u dan een boek lezen tijdens de werkuren?

HANS: "Ah ja, natuurlijk. Wat zouden we anders de hele dag doen? Je kunt geen dertig keer het gras afdoen of 97 keer de haag afscheren. In de zomer heb ik natuurlijk geen tijd om te lezen. Dan moet ik behalve het waterbeheer ook de sluis bedienen en de twee bruggen ophalen en weer neerlaten."

DIRK: "Dan zie je hem met zijn fiets van de ene plaats naar de andere rijden."

HANS: "Het is ook een gezonde job, dat is zeker."

Het lijkt ons de meest romantische job die de Vlaamse overheid aanbiedt.

DIRK: "Het is ook een harde en eenzame job. En je werkt daar in the middle of nowhere in vaak slechte weeromstandigheden."

HANS: "Weinig mensen willen zo afgelegen en alleen wonen. Mijn ex-vrouw had het er ook moeilijk mee. Ze vond dat er aan de sluis te weinig gebeurde."

"Het is pas door lokaal bezig te zijn dat je dat inzien en vaak hoort: 'Hoe is het in godsnaam mogelijk dat de Vlaamse overheid dat heeft beslist?'"

DIRK VANDERPOORTEN

Hoe hard voelen jullie de besparingen?

DIRK: "Vooral in ons personeelsbestand. In 2009 werkten hier 122 mensen. Nu nog 116 en ik moet naar 115 in 2014. Maar sinds 1 april dit jaar is er iemand met pensioen gegaan en niet vervangen. Ik heb dus al bereikt wat ik moet bereiken."

Kunt u met minder volk nog al het werk doen wat van uw diensten wordt verwacht?

DIRK: "Het wordt steeds moeilijker. Met de afslanking van de kabinetten is er veel ad-hocwerk bijgekomen, wat het moeilijk maakt om nog voldoende tijd te maken voor langetermijnbeleidsontwikkeling. Terwijl dat toch een kerntaak is van een departement. We hebben nu wel een

fonds gecreëerd waarmee we op basis van projecten structureel extra geld van Europa kunnen vragen om toch weer in te zetten op langetermijnbeleidsontwikkeling."

HANS: "Wij voelen de besparingen ook. Er wordt her en der gereorganiseerd om het personeelsbestand te verkleinen. Dat is al drie à vier jaar bezig: onze uren worden herschikt, we moeten op een andere manier werken ... Maar veel lost het niet op. Het water blijft komen, hé. Dat is gebleken twee jaar geleden bij de overstromingen. Toen hebben we veel erger kunnen voorkomen en werd duidelijk dat we niet de hele dag op ons gat zitten en het schoonste jobbe van de wereld hebben. Ik zeg al jaren dat er maar één oplossing is om met minder volk het waterbeheer op de Dender te doen: uitbaggeren. Want wat doe je als je dakgoot niet meer goed doorstroomt? Ze kuisen! Maar dat kan klaarblijkelijk niet met de Dender."

DIRK: "De Dender is te erg vervuild. Het water is misschien wel zuiver en de bovenste laag slib ook, maar wat daaronder zit, is vervuild met zware metalen. Dat zie je goed als het net heeft geonweerd en de bodem is omgewoeld. Dan drijven de dode vissen meteen op het water. Dat slib er uit halen kost veel geld en de vraag is vooral waar we ermee naartoe moeten."

HANS: "Voer het naar de mijnen in Limburg. Die liggen onder de drinkwatergrans. Stort het daar gewoon in. Dat is nog goed voor de stabiliteit van die ondergrond ook."

Succes daarmee. Bedankt.

Veiliger loodsen

Deze gloednieuwe *tender swath* Westerschelde is op weg van zijn werf in de Duitse havenstad Lemwerder naar de collega's van DAB Vloot in Oostende. Binnenkort zal hij samen met twee andere *tender swaths* en een *moederswath* loodsen aan boord brengen van grote schepen om die veilig naar onze havens te brengen.

De oude beloodsingsvaartuigen waren na meer dan dertig jaar aan vervanging toe. Door deze hoogtechnologische *swaths* kunnen onze loodsen sneller aan boord en vermindert het aantal helikopterbeloodsingen. Een troef die onze havens kunnen uitspelen.

FOTO: Els Verhaeghe

Waarom De Lijn wel meedoet en de rest niet

In mei zijn er verkiezingen. Sociale verkiezingen. Meer dan één miljoen werknemers trekt dan binnen zijn bedrijf naar de stembus om zijn personeelsafgevaardigden voor de komende vier jaar te kiezen. Maar niet zo binnen de Vlaamse overheid. Net als de meeste andere overheden houden wij geen sociale verkiezingen. Op één uitzondering na: de collega's van De Lijn.

MAARTEN DE GENDT

In de meeste entiteiten van de Vlaamse overheid vinden er geen sociale verkiezingen plaats. De vakbonden mogen er zelf hun vertegenwoordigers aanwijzen, net als in de meeste andere overheidsinstellingen. De socialistische vakbond ACOD en de christelijke vakbond ACV-Openbare Diensten doen dat allebei via een systeem van interne verkiezingen. Al worden de hoogste vertegenwoordigers binnen het ACV via een wervingsprocedure aangewezen - een systeem dat ook de liberale vakbond VSOA gebruikt.

"Uiteindelijk maakt het niet zoveel uit of de vertegenwoordigers nu worden verkozen door de personeelsleden of aangewezen worden door de vakbonden, zolang die vakbonden zelf maar voldoende representatief zijn"

ISABELLE VAN HIEL, UGENT

in. Zonder kandidaten kunnen er ook geen verkiezingen plaatsvinden. Uiteindelijk nemen vakbondsafgevaardigden, aangewezen door de vakbonden, de vertegenwoordiging van de werknemers op zich."

Toch gaat het er bij de overheid nog anders aan toe: daar is wettelijk vastgelegd dat er geen sociale verkiezingen plaatsvinden, behalve bij De Lijn. Vanwaar dat verschil tussen de private sector en de publieke sector? "Daarvoor moeten we vijftig jaar in de tijd teruggaan", vertelt Van Hiel. "In die jaren vijftig werden de afgevaardigden in de publieke sector ook verkozen. Maar daarna werd het syndicaal statuut van het overheidspersoneel hervormd: na een jarenlange discussie werd gekozen voor een systeem van erkenning van representatieve vakorganisaties, in plaats van verkiezingen. In het parlement was toen veel commotie over die keuze. Zo stelden sommige parlementsleden dat de vakbonden hun machtspositie wilden bestendigen. De bevoegde staatssecretaris benadrukte echter dat het systeem de regering moest toelaten om doeltreffend te onderhandelen, wat ze alleen kan doen met volwaardige en dus representatieve gesprekspartners."

Liever sociale verkiezingen

Welk systeem valt nu eigenlijk te verkiezen: vertegenwoordigers intern door de vakbond laten aanwijzen, of toch sociale verkiezingen onder alle werknemers, zoals bij De Lijn. De

"Zonder verkiezingen weet je niet of het personeel wel akkoord gaat met wat je doet"

PETER VAN OERS, ACV-OPENBARE DIENSTEN

vakbondsmensen van De Lijn zijn in ieder geval voor de sociale verkiezingen gewonnen.

"Ik heb beide systemen meegemaakt", zegt Peter Van Oers van ACV-Openbare Diensten. "Vóór De Lijn werd opgericht in 1991, werkte ik bij de NMVB (Nationale Maatschappij voor Buurtspoorwegen, red.). Daar volgden we het systeem zoals in de rest van de publieke sector, waarbij de syndicale delegatie gewoon door de vakbond zelf wordt aangewezen. Het nadeel was dat **"Dankzij sociale verkiezingen zijn wij als kleine vakbond kunnen groeien"**

MARC VANDENBERGHE, ACLVB

Wat zijn sociale verkiezingen?

Door sociale verkiezingen worden er personeelsvertegenwoordigers verkozen via een van de vakbonden. In bedrijven met meer dan vijftig werknemers worden om de vier jaar vertegenwoordigers verkozen voor het **comité voor preventie en bescherming op het werk** (CPBW). Vanaf honderd werknemers zijn er ook verkiezingen voor een **ondernemingsraad**. Dat zijn allebei overlegorganen waarin evenveel vertegenwoordigers van de werkgevers als van de werknemers zetelen. Echte onderhandelingen worden daar niet gevoerd. Beide organen mogen wel adviezen formuleren, maar ze mogen maar over een beperkt aantal zaken echt beslissen, zoals het arbeidsreglement of de vervangende feestdagen. In de meeste bedrijven is er ook een **vakbondsafvaardiging**, zelfs in kleinere bedrijven die geen ondernemingsraad of CPBW hebben. De vakbondsafvaardiging lijkt veel meer op de vakbondsdelegaties uit de overheid, want die kan wel met de directie over arbeidsvoorwaarden en andere aangelegenheden onderhandelen. Gewoonlijk worden de leden van de vakbondsafvaardiging door de vakbonden zelf aangewezen, al worden ze in sommige bedrijven ook verkozen.

Toch is de aanwijzing van de werknemersvertegenwoordigers bij de meeste entiteiten een interne aangelegenheid van de vakbonden. Volgens Isabelle Van Hiel, specialist arbeidsrecht aan de Universiteit Gent, is dit systeem niet zo uitzonderlijk. "Ook in veel bedrijven uit de bouwsector vinden er al jaren geen sociale verkiezingen plaats. Het zou sowieso moeilijk zijn, door de verspreiding van de werknemers over verschillende werflocaties. Meestal start de werkgever de procedure wel op, maar dienen de vakbonden geen kandidatenlijsten

je helemaal niet wist of het personeel wel akkoord ging met wat je deed. Dankzij de sociale verkiezingen hebben we daar nu wel een waardemeter voor.” Geert Vermunicht van ACOD heeft een vergelijkbaar verhaal: “Je inzet vertaalt zich in het aantal stemmen dat je haalt. Toen ik voor de eerste keer opkwam, was ik verrast dat ik ook veel voorkeurstemmen kreeg uit andere stelpplaatsen. Blijkbaar apprecieerden ze daar de manier waarop ik de problemen van de chauffeurs had helpen oplossen.” Marc Vandenberghe van ACLVB dankt het succes van zijn vakbond zelfs aan de sociale verkiezingen. “Dankzij dat systeem zijn wij als kleine vakbond kunnen groeien. Twintig jaar geleden hadden we maar heel weinig leden en geen enkele vertegenwoordiger. Maar zodra er een ACLVB'er verkozen raakte, begon ons ledenaantal te groeien, waardoor we bij de volgende sociale verkiezingen meer verkozenen kregen enzovoort.”

Representatief

Onderzoeker Isabelle Van Hiel ziet aan beide systemen voor- en nadelen. “Bij sociale verkiezingen kom je natuurlijk

“Met sociale verkiezingen zou je meer concurrentie en opbod tussen de vakbonden krijgen, een extra laag politieke spanningen dus”

JOS MERMANS, VSOA

“Je inzet op de werkvloer vertaalt zich in het aantal stemmen dat je haalt”

GEERT VERMUNICHT, ACOD

te weten welk syndicaat het meest representatief is. Dat zie je niet bij het systeem van de overheid - daar weet je alleen welke vakbonden als representatief worden erkend. Aan de andere kant kost de organisatie van sociale verkiezingen veel tijd en middelen, vooral voor de werkgever. En de vakbondsafvaardiging in de private sector, die eigenlijk méér op de vakbondsdelegaties binnen de overheid lijkt dan de ondernemingsraden en de comités voor preventie en bescherming op het werk, wordt ook meestal door de vakbonden zelf aangewezen. Uiteindelijk maakt het niet zoveel uit of de vertegenwoordigers nu worden verkozen door de personeelsleden of aangewezen door de vakbonden, zolang die vakbonden zelf maar voldoende representatief zijn, en dus voldoende leden tellen. Wat dat betreft, scoort ons land wel goed: in tegenstelling tot vele andere Europese landen ligt de syndicalisatiegraad in België nog steeds hoog.”

Tafelspringers

De vakbondsvertegenwoordigers uit de rest van de Vlaamse overheid zijn in ieder geval tevreden over hun systeem van interne aanwijzing. En ze hebben daar nog meer argumenten voor.

“Sociale verkiezingen kunnen bijvoorbeeld tafelspringers aantrekken”, zegt Christoph Vandenbulcke van ACV-Openbare Diensten. “Mensen die zich niet of nauwelijks inzetten voor het personeel, maar net vóór de verkiezingen wel veel lawaai maken en daardoor toch verkozen raken. Het duurt dan vier jaar voor ze weer weggestemd kunnen worden en in die tussentijd kunnen ze veel schade berokkenen.” Jos Mermans van VSOA ziet sociale verkiezingen ook niet zitten vanwege de politieke context waarin een overheid werkt: “Met het huidige systeem staan de vakorganisaties op gelijke hoogte. Ze krijgen elk evenveel gewicht en evenveel vertegenwoordigers. Met sociale verkiezingen zou je meer concurrentie en opbod tussen de vakbonden krijgen, vergelijkbaar met het opbod tussen politieke partijen bij parlements- en gemeenteraadsverkiezingen. Aangezien de politiek sowieso altijd aanwezig is binnen de overheid, hebben ook die politieke spanningen hun weerslag op de werking van overheidsorganisaties. Het is geen goed idee om daar ook nog eens een extra laag ‘politieke spanningen’ tussen vakbonden aan toe te voegen.”

“Vakbonden bij de Vlaamse overheid kunnen door hun evenredige vertegenwoordiging voor alle personeelsleden opkomen”

CHRIS MOORTGAT, ACOD

"Sociale verkiezingen kunnen tafelspringers aantrekken"

CHRISTOPH VANDENBULCKE,
ACV-OPENBARE DIENSTEN

Chris Moortgat van ACOD geeft mee dat de vakbonden bij de Vlaamse overheid door hun evenredige vertegenwoordiging voor alle personeelsleden kunnen opkomen. "En niet alleen voor hun eigen achterban. Al is er niks mis mee om vakbondsleden iets meer inspraak te geven in hun vertegenwoordiging. Zij betalen immers lidgeld, andere werknemers niet. Daarom vind ik het terecht dat onze vertegenwoordigers door onze leden worden gekozen, en niet door alle werknemers."

WEL VERKIEZINGEN BIJ DE LIJN

"De bus wordt stembus"

Bij De Lijn is het op 10 mei alle hens aan dek. Op één dag moeten daar meer dan achttien collega's hun stem uitbrengen. "Een enorme logistieke organisatie", weet Geert Schoeters van de directie Personeelsbeleid bij De Lijn. "De personeelsleden werken op veel verschillende stelplaatsen en onderhoudscentra in Vlaanderen, en met wisselende uurroosters. Om die allemaal de kans te geven te gaan stemmen, moeten we erg creatief zijn. Zo krijgen veel stembureaus flexibele openingsuren, of rijden er bussen rond als mobiel stembureau. En overal moeten er lokalen ingericht worden, en moet er voor voldoende stembussen, potloden en papier gezorgd worden."

Schoeters is al sinds november vorig jaar bezig met de voorbereidingen. "En ik niet alleen. In elke provincie zijn de hoofden Personeelsadministratie en hun medewerkers bezig alles voor te bereiden. Op de verkiezingsdag zelf zullen er heel wat collega's in de stembureaus moeten zetelen, als voorzitter, secretaris, bijzitter, getuige ..."

Er moeten meer dan vijftig vakbondsafgevaardigden verkozen worden, plus nog eens evenveel vervangers. Schoeters: "Bij De Lijn hebben we zes ondernemingsraden en zes comités

voor preventie en bescherming op het werk (CPBW). Telkens één in iedere provincie en één in de centrale diensten in Mechelen. Op de meeste plaatsen dienen de drie grote vakbonden kandidaatlijsten in: de liberale ACLVB, de socialistische ACOD en het christelijke ACV-Openbare Diensten. Dit jaar komt er lokaal ook een vereniging voor kaderleden op: de NCK (*Nationale Confederatie van het Kaderpersoneel, red.*)."

Concurrentie

Bij de vakbonden is het nu ook verzamelen geblazen, om, weliswaar bescheiden, campagne te voeren. "Al valt dat eigenlijk goed mee", stelt Marc Vandenbergh van ACLVB gerust. "Het belangrijkste is dat kandidaten en afgevaardigden in zo veel mogelijk stelplaatsen langgaan: om affiches op te hangen, maar vooral om met de mensen te praten en ze te overtuigen."

Geert Vermunicht van ACOD: "Naar de personeelsleden in de verschillende stelplaatsen luisteren, en kort op de bal spelen als mensen met vragen zitten of hulp nodig hebben, dat is eigenlijk de beste vorm van campagne voeren. Al merk je net voor de verkiezingen wel wat zenuwen bij de afgevaardigden: ze willen zeker geen fouten maken, want dat zou wel eens een voorkeurstem kunnen kosten."

Van een zware verkiezingsstrijd tussen de verschillende kandidaten en vakbonden, is er volgens Peter Van Oers van ACV geen sprake. "Zeker niet op de hoofdzetel in Mechelen. Hier werken de vakbonden goed samen. Maar op de werkvloer in de verschillende provincies gaat het er onderling wel hard aan toe. Daar zie je dat de verschillende vakbonden nu sneller op hun strepen staan, en bijvoorbeeld nakijken of in de verslagen van vergaderingen hun naam wel bij alle relevante agendapunten staat", zegt hij.

JEAN-PAUL DUMORTIER VINDT TREKTANG UIT

“Duindoorn krijgt ons niet meer op de knieën”

Innovatie begint soms bij een lastig probleem. Een pijnlijke rug, bijvoorbeeld. Groenarbeider Jean-Paul Dumortier (56) van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) kreeg er last van bij het uittrekken van duindoorn. Dus ontwierp hij een speciale tang om zijn rug te sparen. En hij won er de innovatieprijs van het ANB mee.

GUDRUN DE WAELE

“Elk jaar, rond september, trekken we de jonge duindoornplantjes uit, zodat die niet meer opnieuw kunnen schieten”, vertelt Jean-Paul Dumortier, groenarbeider in De Panne. “Dat doen we op de knieën, met de hand. Maar na een hele dag zorgt dat wel voor rugpijn. Ik vroeg me af of ik daar niets op kon vinden. Thuis had ik nog een oude houten disteltang, die mijn vader vroeger gebruikte. Een antiek stuk eigenlijk, dat nu niet meer wordt gemaakt. Maar ik vertrok van dat ontwerp en begon eraan te sleutelen, thuis. Na enkele weken van bedenken, lassen en slijpen had ik een eigen metalen trektang, en kon ik rechtstaand de duindoorn uittrekken. Het ontwerp is heel specifiek: de armen zijn licht gebogen, waardoor een hefboomwerking ontstaat. Als je trekkracht zet op de tang, sluit die zich rond de plant. En zo trek je de plant makkelijk uit, zonder dat je je voorover hoeft te buigen. Ik heb er maar één gemaakt, hoewel ook andere collega's ze goed kunnen gebruiken. Wie weet, gaat ze ooit in productie, en dan bijvoorbeeld in een lichter metaal, zodat ze ook bij een hele dag werken niet te zwaar weegt. De tang heeft nu een vaste plaats op het werk en staat ter beschikking van andere collega's, want we gebruiken ze voor allerlei werkjes.”

Ballonvaart

Jean-Pauls trektang werd bekroond met de innovatieprijs van ANB. “Het was onze bedoeling om innovatievoorstellen te krijgen van op het terrein, die voor iedereen bruikbaar zijn”, verduidelijkt Marleen Evenepoel, administrateur-generaal van het Agentschap voor Natuur en Bos. “Dat is bijzonder goed gelukt: er kwamen 27 voorstellen binnen. De inzendingen waren heel divers, van uitgewerkte instrumenten, zoals dat van Jean-Paul, tot ideeën om de werking te verbeteren. Dit voorjaar hebben we trouwens een nieuwe oproep gelanceerd. We zijn benieuwd naar de interessante ideeën die onze medewerkers ondertussen hebben bedacht!”

Jean-Paul en zijn team kregen een cheque voor een teamactiviteit. Wat ze ermee gingen doen, was snel beslist. “We willen met een ballon over ons werkgebied varen, dus het natuurreservaat De Westhoek”, verklaart Jean-Paul. “Alleen ligt dat niet zo een-

voudig: we willen opstijgen op het strand van De Panne, en dan moet de wind precies goed zitten: we willen niet richting zee varen, en over de grens met Frankrijk of over het militaire domein in Koksijde mag niet. Het steekt dus nauw, maar we hebben een ballonvaarder gevonden die de uitdaging wil aangaan. We kijken ernaar uit!”

SYLVIE DE ROO, WOONINSPECTEUR BIJ HET AGENTSCHAP
INSPECTIE RUIMTELIJKE ORDENING, WOONBELEID EN ONROEREND ERFGOED
OOST-VLAANDEREN

Profiel

Leeftijd 28 jaar • **Werkt sinds** 2008 bij de Vlaamse overheid • **Loon** ongeveer 1500 euro netto per maand (+ maaltijdcheques, vergoeding woon-werkverkeer en hospitalisatieverzekering) • **Niveau** B • **Werkt** ongeveer van 7.30 uur tot 16 uur • **Opleiding** criminoloog • **Woont in** Drongen-Baarle, **werkt in** Gent (kantoor) en de streek van Dendermonde (plaatsbezoeken) • **Komt naar het werk** met de auto of de bus • **Werkt nauw samen met** Jan De Koning en Wouter Braeckman (twee technici) met wie ze afwisselend een controleteam vormt. Collega-wooninspecteurs zijn Marieke Kindt, Ann Van de Walle en Joke De Vreeze (die ook diensthoofd is)

“Stap voor stap
elk huis verbeteren”

Volg de dag van wooninspecteur Sylvie →

"Afwisseling tussen veld- en bureauwerk best aangenaam"

Tot twee keer per week gaat Sylvie De Roo de baan op om panden te inspecteren. "Soms bezoeken we drie à vier adressen op een dag." We, want een wooninspecteur gaat nooit alleen op pad. "Ik vorm een team met een technicus. Samen beoordelen we de woonkwaliteit." Op andere dagen schrijft ze inspectieverslagen en brieven naar burgemeesters, en verhoort ze huiseigenaars. "Die komen soms niet opdagen, wat extra werk en tijdverlies betekent. Maar uiteindelijk is het allemaal wel de moeite waard."

BART AERTS

Wat doet een wooninspecteur?

"We rukken altijd uit op verzoek van publieke instanties, zoals parket, onderzoeksrechter, gemeente of politie. We treden alleen op als er aanwijzingen zijn dat een pand ernstige gebreken vertoont qua woonkwaliteit of als het zonder vergunning opgeleed is, of bewoond wordt. Soms gaan we op plaatsbezoek onder begeleiding van de politie, soms niet. We kunnen ook niet zomaar in iemands woning binnenvallen. We moeten altijd toestemming vragen aan de bewoners. In heel Oost-Vlaanderen zijn er drie wooninspecteurs. Collega Ann is in het arrondissement Gent actief. Collega en directeur Joke in Oudenaarde. En ik neem de regio Dendermonde voor mijn rekening."

Welke wantoestanden komen jullie zoal tegen?

"Op de plaatsen waar we komen, stellen we vaak grote gebreken vast. In ongeschikte of onbewoonbare panden is er vaak een ernstig risico op elektrocutie of op CO-vergiftiging. We zien ook regelmatig beschimmelde muren, gebrekkige sanitaire en keukenvoorzieningen of bewoning op een te kleine oppervlakte. Mensen wonen zelfs soms in een caravan of een garage. We gaan altijd met twee op pad: een wooninspecteur en een technicus. Die staat in voor de technische controle van de woningen."

Wat houdt uw job in, behalve de plaatsbezoeken?

"Er komt heel wat administratie bij kijken. Na een onderzoek ter plaatse

breng ik de gegevens van het onderzoek, het pand en de eigenaar in, in ons eigen opvolgingssysteem en in het systeem dat gebruikt wordt over de provincies heen. We hebben ook een meldingsplicht, dus moeten we brieven versturen naar de burgemeesters van de gemeenten waar we een inspectie hebben uitgevoerd. En als er een tolk mee op pad is geweest, maak ik een kostenstaat op. Tussendoor zijn er nog telefoongesprekken met bijvoorbeeld de collega's van de sociale inspectie die soms hetzelfde dossier onderzoeken. Nadat het technisch dossier is afgerond, maken we een proces-verbaal op van onze vaststellingen en nemen we een verhoor af van de eigenaar."

Waarom deze job?

"Het gebeurt dat een eigenaar niet komt opdagen als we hem uitnodigen voor een verhoor. Dat betekent extra werk en tijdverlies. Maar uiteindelijk is het allemaal de moeite waard. Mijn job heeft toch maatschappelijk nut. Stap voor stap, huis per huis, proberen we de woonkwaliteit te verbeteren. Ik hou er ook wel van dat ik zelfstandig en individueel aan dossiers kan werken. Maar tegelijkertijd - als we op pad gaan - werken we als een team. En ook dat is heel aangenaam. Net als de afwisseling tussen veld- en bureauwerk."

09:00

De werkdag start met een onderzoek ter plaatse. Op verzoek van het parket gaat Sylvie een pand controleren waar dertien Roemenen samenwonen. Ook technicus Jan is mee. Ze krijgen het gezelschap van enkele agenten in burger én in uniform en een tolk.

10:08

"Om meer te weten te komen over de omstandigheden waarin de Roemenen wonen en werken, neem ik een van hen apart voor een ondervraging." Een tolk staat Sylvie bij.

11:15

Samen met technicus Jan De Koning inspecteert Sylvie de gebreken in de woning. "Vandaag vallen die mee. Het huis is recent opgeknapt. Vaak komen we grotere wan-toestanden tegen. Maar in dit geval wonen ze gewoon met veel te veel onder één dak."

11:23

Na afloop van de wooninspectie praat Sylvie nog eens alles door op het politie-commissariaat. Sylvie maakt van het onderzoek later een proces-verbaal op en houdt de politie op de hoogte van eventuele verwikkelingen.

12:30

Voor het middagmaal is er niet veel tijd. "Meestal eet ik achter mijn computer."

13:35

Naast plaatsbezoeken doen de woon-inspecteurs veel verhoren. Vanmiddag wacht Sylvie op een eigenaar van een pand waar ze eerder op plaatsbezoek ging. "Vaak komen eigenaars niet opdagen voor het verhoor."

14:20

Na een e-mail van een collega gaat Sylvie een verdieping lager tekst en uitleg geven. "De consulent Vergunningen van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) had een vraag in verband met overbewoning."

16:00

Prettig einde van een werkdag. De ICT-verantwoordelijke komt Sylvies nieuwe laptop installeren. "Die gebruik ik voor mijn dagelijkse werk."

6 extra besparingsmaatregelen in 2012

Door de economische crisis moest de Vlaamse Regering eind februari op zoek naar ongeveer 550 miljoen euro extra besparingen in 2012. Die vond ze onder meer in het uitstellen van de kindpremie en extra besparingen bij De Lijn. Maar ook de rest van de Vlaamse overheid zal het merken. Alle niet-loonkredieten worden immers bevroren, en op de middelen voor de interne werking van de Vlaamse overheid wordt er nog meer bespaard. Tot slot wordt ook de vermindering van het aantal personeelsleden aangescherpt: de doelstelling is nu 6 % in plaats van 5 % minder ambtenaren tegen 2014.

MAARTEN DE GENDT

De aanslepende economische crisis treft ook het inkomen van de Vlaamse overheid. In 2012 zou er zo'n 550 miljoen euro minder binnenkomen dan oorspronkelijk geraamd. Dat komt omdat het Federaal Planbureau nu inschat dat de economie in 2012 maar met 0,1 % zal groeien. Bij de begrotingsopmaak in september vorig jaar werd nog uitgegaan van een economische groei van 1,6 %. In ieder geval betekent minder economische groei dus minder inkomsten. Omdat de Vlaamse Regering de begroting in evenwicht wil houden, zocht ze eind februari naar extra besparingen.

Het is overigens goed mogelijk dat er later dit jaar nog meer geld gezocht moet worden. De federale staatshervorming kan nog voor verrassingen zorgen. Een hogere bijdrage voor overheidspensioenen, bijvoorbeeld. Of de overheveling van de zogenaamde fantoombevoegdheden, uitgaven die de federale regering doet voor zaken waarvoor gewesten en gemeenschappen bevoegd zijn. En het valt ook niet uit te sluiten dat de economische crisis later nog erger toeslaat. Wordt misschien nog vervolgd ... 13 zet alvast de meest opvallende maatregelen tot nu toe op een rij.

6 % minder ambtenaren

In 2014 moeten er niet 5 maar 6 % minder ambtenaren zijn in vergelijking met 2009. Dat komt neer op een afslanking met zo'n 1700 koppen. De doelstelling die de regering vorig jaar had vastgelegd, wordt dus nog aangescherpt. De manier waarop die besparing wordt gerealiseerd, blijft wel dezelfde: collega's die de Vlaamse overheid verlaten, worden maar gedeeltelijk vervangen. Naakte ontslagen blijven uit den boze. Ook de besparing op de personeelskredieten gaat omhoog. Tegen 2014 moeten die niet met 50 miljoen maar met 60 miljoen euro verminderen. Het College van Ambtenaren-Generaal werkte voor 2012 alvast een besparingsvoorstel voor 16,8 miljoen euro uit.

Geen indexering

In 2012 worden al onze uitgaven bevroren - of beter gezegd: er komt géén indexering van de kredieten in de begroting voor 2012. We moeten onze werking dus met hetzelfde bedrag als vorig jaar redden. De enige uitzondering zijn de personeelskredieten: die worden wel nog geïndexeerd. De indexverhoging van onze lonen mag dus geen probleem vormen. De niet-indexering levert 76,8 miljoen euro op.

3

Minder geld voor interne werking

Er wordt nog eens 10,5 miljoen euro bespaard op de apparaatkredieten. Dat zijn middelen die de interne werking van overheidsdiensten mogelijk maken, zoals kosten voor aankoop van IT-materiaal, of uitbesteding van studies. Hoe die 10,5 miljoen precies verdeeld zal worden, is stof voor de volgende begrotingscontrole, in mei of juni van dit jaar.

4

Snellere en hogere belastingen

Successierechten moeten voortaan binnen vier in plaats van binnen vijf maanden worden aangegeven. Daardoor kunnen dit jaar eenmalig méér successierechten geïnd worden dan in de andere jaren, goed voor 60 miljoen euro.

Er komt ook een belastingverhoging. Het verdeelrecht, een belasting op de scheiding van onroerende goederen bij echtscheidingen, stijgt van 1 naar 2 %. Dat moet 40 miljoen euro opleveren.

5

Kindpremie uitgesteld

De lancering van de kindpremie, een eenmalige premie van 150 à 200 euro per kind, wordt één jaar uitgesteld. Normaal gezien had die in 2012 van start moeten gaan. Ook een aantal andere nieuwe maatregelen, zoals de schooltoelage en de maximumfactuur voor thuiszorg, verschuiven naar 2013. Dat levert in totaal 30 miljoen euro op.

6

Uitstapregeling leerkrachten

De vervroegde uitstap voor leerkrachten, de zogenaamde terbeschikkingstelling, wordt hervormd. Op den duur zal ze zelfs helemaal verdwijnen, behalve voor mensen in het kleuteronderwijs. In 2012 zou dat al 5 miljoen kunnen opleveren, maar het effect zal vooral op langere termijn voelbaar zijn.

Besparingen bij De Lijn

Bij De Lijn waren al eerder besparingen afgesproken. In 2012 moet de vervoermaatschappij 60 miljoen euro besparen om het jaar niet met een tekort af te sluiten. De uitwerking van die besparingen is nog bezig, maar voorlopig lijkt snoeien in het aantal ritten op bepaalde lijnen onvermijdelijk. "Het gaat vooral om ritten met een lage bezetting in de daluren en het weekend", benadrukt woordvoerder Tom Van De Vreken.

Vanaf 2013 moet De Lijn zelf meer inkomsten genereren. Ieder jaar moet de zogenaamde kostendeckering, of het deel dat de reiziger zelf betaalt, met 0,5 procent omhoog gaan, wellicht via tariefverhogingen. Dat moet jaarlijks zo'n 10 miljoen euro extra opbrengen. Maar ook aan andere pistes wordt gedacht, bijvoorbeeld meer controle op zwartrijden.

"En dan proberen we ook nog te besparen door interne efficiëntie-maatregelen", aldus Van De Vreken. "Daar zit helaas een wervingsstop bij. Niet voor de chauffeurs en andere noodzakelijke functies, maar wel voor de rest van het personeel. We zoeken ook naar positievere maatregelen, zoals een opleiding ecorijden voor alle chauffeurs. Elke bus krijgt ook een rijstijlmetre, waarmee chauffeurs kunnen zien hoe milieuvriendelijk ze rijden. In principe kunnen we daarmee vijf procent brandstof besparen. Dat is 2,5 miljoen liter diesel per jaar."

Meevallers, buffers en 200 miljoen nieuwe uitgaven

In 2011 werden al voor 89,4 miljoen euro facturen betaald, die eigenlijk pas in 2012 verwacht werden. De Vlaamse overheid verkoopt ook voor 57,9 miljoen euro gronden aan Aquafin. En nog eens een bedrag van 27,2 miljoen euro dat oorspronkelijk in de begroting van 2012 was opgenomen, onder meer voor elektronische stemcomputers, zal uiteindelijk niet benut worden.

Een bedrag van zo'n 129,3 miljoen euro aan reserves dat nog was uitgetrokken om tegenvallers op te vangen, is nu ook aangesproken. Er blijft nog voor 106 miljoen euro aan buffers over.

Een aantal nieuwe uitgaven die eerder al in de begroting voor 2012 opgenomen waren, blijven wel behouden. In totaal gaat het om 200 miljoen euro nieuw beleid, onder meer voor onderzoek en ontwikkeling, maar ook voor personen met een handicap, voor investeringen in wegen en fietspaden enzovoort.

Hip

Ambtenaren die op zoek zijn naar een vrouwelijke partner moeten het eens in China proberen. Daar willen vrouwen in de eerste plaats een ambtenaar als man. Zo blijkt uit een enquête van een Chinese datingsite. De meeste vrouwelijke respondenten willen een man met een stabiele baan en een hoog inkomen. Daarbij werden ambtenaren hoger gerangschikt dan ondernemers of kaderleden uit de financiële sector. Uit het onderzoek blijkt verder dat Chinese vrouwen ook geïnteresseerd zijn in leerkrachten, werknemers van technologiebedrijven, freelancers, militairen, ingenieurs, managers en artsen.

Schol

In de Amerikaanse staat Florida werden enkele ambtenaren betaald om zich onder het goedkeurende oog van hun chef stomdronken te drinken. En dat allemaal omdat een studie had aangetoond dat de *Intoxilyzer 8000*, een toestel dat gebruik wordt bij alcoholcontroles, niet volledig betrouwbaar is. Als gevolg daarvan moesten meer dan honderd alcoholtests zonder gevolg geklasseerd worden. Om de reputatie van het toestel op te poetsen, liet het *Department of Law Enforcement* alcoholische dranken aanrukken. Bedoeling was dat een vijftiental collega's zich bij wijze van test zouden bedrinken om vervolgens na te gaan of de *Intoxilyzer 8000* al dan niet realistische waarden geeft. Nadat de werknemers in het toestel geblazen hadden, werd hun bloed geanalyseerd. Het is nog niet duidelijk of de rechtbank de resultaten van de 'studie' aanvaardt.

Strip

Een 53-jarige Franse lerares was niet blij met een mailtje met een vacature voor een stripclub. De aanbieding werd verstuurd door een jobagentschap van de Franse overheid. Er werd voorgesteld om in een lokale club aan de slag te gaan tegen 12 euro per uur. De vrouw kreeg de mail automatisch omdat ze zich ingeschreven had op de vacaturewebsite. De lesgeefster pleit nu voor meer controle op de vacaturemails die verstuurd worden. Bovendien had ze een probleem met de beeldvorming rond vrouwen in de vacature. Bij de stripclub zagen ze het probleem niet. 'Het jobaanbod is volstrekt legaal en er is ook geen sprake van discriminatie', klonk het daar.

Vakantiejob

Jobstudenten die deze zomer hoopten op een vakantiebaantje bij de FOD Financiën, zijn eraan voor de moeite: om besparingsredenen zijn de vakantiebanen geschrapt. Tweemaal een streep door de rekening van het personeel, want zoon- of dochterlief kan niet meer op de dienst terecht voor een vakantiejob. En de personeelsleden zullen alle klusjes die normaal werden uitbesteed aan de studenten, nu zelf moeten doen. Hetzelfde scenario zien we bij de FOD Sociale Zaken. De FOD's Volksgezondheid en Justitie besparen al langer op werkstudenten. Alleen bij de kinderopvang zullen er in de zomermaanden bij Justitie nog vakantiejobs zijn.

Hip (bis)

Bij Selor, het selectiebureau van de federale overheid, hebben liefst 104.000 mensen aangeklopt voor 2000 ambtenarenjobs. Dat is een record. Het aantal sollicitanten per arbeidsplaats is ten opzichte van 2010 gestegen met 42,7 procent. Opvallend is de jonge leeftijd van de gegadigden, meent Selor. In tijden van financiële crisis kiest de Belgische jeugd blijkbaar voor de zekerheid van de ambtenarij, het fatsoenlijke startsalaris en meer vakantiedagen. Extra voordeel is dat veel overheidsdiensten thuiswerk promoten. Het is een aanlokkelijke combinatie. De overheid is dus hip en het beeld van de duffe ambtenaar die laaggekwalificeerd werk doet, is eindelijk op zijn retour. De hoge score wijst ook op een andere mentaliteit van de nieuwe generatie Y. Ze is duidelijk meer begaan met de combinatie werk en gezin.

Mag u een opdracht weigeren?

Maandagmorgen, negen uur: u gaat er eens flink in vliegen. U weet al precies wat u allemaal wilt doen vandaag. Maar daar denkt uw chef anders over. Hij komt langs met een stevige nieuwe opdracht. Een die u echt niet ziet zitten. Het liefst wilt u botweg antwoorden dat u het niet wilt doen. Maar kunt u werk weigeren?

GUUDRUN DE WAELE

Volgens het Vlaams personeelsstatuut moet u uw functie loyaal en correct uitvoeren, onder het gezag van uw lijnmanager of functionele chef. "Dat betekent dus dat personeelsleden moeten gehoorzamen", legt Sophie Steyaert van het Departement Bestuurszaken uit. "Een personeelslid handelt onder toezicht van zijn hiërarchische overste en is dus verplicht om bevelen van zijn chef op te volgen. De chef kan bevelen en richtlijnen geven, beslissingen wijzen of zelfs optreden in uw plaats en een beslissing herroepen die u genomen hebt. Als ondergeschikte bent u niet in de positie om te oordelen over de doelmatigheid of de opportuniteit van een bevel." Anders gezegd: zelfs al vindt

u de opdracht zinloos of onnodig, u moet ervan uitgaan dat uw chef het beter weet. U mag wel uw standpunt verdedigen bij uw chef, maar een genomen beslissing voert u loyaal uit, zelfs al strookt die niet met uw standpunt.

Soms wel weigeren

Maar soms moet u een opdracht niet wel weigeren. "Als de opdracht strijdig is met de wetgeving, met de mensenrechten of discriminerend is, bijvoorbeeld", zegt Kristien Verbraeken, coördinator Integriteitszorg. "Want naast uw plicht om te gehoorzamen, is er de legaliteitsplicht: de plicht om de wet te respecteren. De regels, of liever de principes daarover,

staan in de deontologische code: loyaliteit, betrouwbaarheid en objectiviteit. We kunnen niet voor elk probleem een regeltje maken, zodat het uw verantwoordelijkheid is om integer te werken. U moet dus zelf inschatten of de opdracht strookt met de wetgeving of niet. Krijgt u een opdracht die indruist tegen de deontologische code, dan meldt u dat meteen aan uw chef en vertelt hem waarom u de opdracht niet kunt uitvoeren. Twijfelt u of een opdracht wel kan? Blijf er dan niet mee zitten en zoek raad bij collega's of kaart het aan bij uw chef. Binnen de Vlaamse overheid streven we naar een open gesprekscultuur waar medewerkers en leidinggevenden integriteitsdilemma's kunnen bespreken." Er kan ook sprake zijn van een onvermogen van belangenvermenging. Als personeelslid van de Vlaamse overheid moet u ernaar streven om elke schijn van partijdigheid te voorkomen, objectief te blijven en geen persoonlijke voorkeuren te laten meespelen bij uw omgang met interne of externe klanten. Als u dus een dossier moet behandelen dat van belang is voor iemand uit uw directe omgeving, familie of vriendenkring, meldt u dat aan uw chef en draagt u het dossier over aan een collega. Ten slotte hebt u ook het recht om bepaalde opdrachten te weigeren, bijvoorbeeld als die gevaarlijk zijn of uw gezondheid kunnen schaden.

CONCLUSIE

U kunt niet zomaar een opdracht weigeren. U moet loyaal uitvoeren wat uw chef u opdraagt. Weigeren kan alleen als een opdracht in strijd is met de wet, met de deontologie of met uw gezondheid.

Is een van uw collega's net bevallen? Kiest iemand voor een nieuwe uitdaging? Of gaat een collega trouwen? Laat uw collega weten waarom hij zoveel voor u betekent en stuur hem een bloemetje. Nomineren kan via 13@vlaanderen.be.

Pensioen

De collega's van de dienst Personeel van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie willen **GERDA JOOSTENS** bedanken voor de fijne samenwerking en wiuen haar uit met een ruiker.

Gerda Joostens

"Van nu af aan zul je tijd kunnen maken voor alle dingen in het leven waar je zo van kunt genieten: een goed boek, een lekker glaasje wijn, een verblijf in Frankrijk, veel momenten met je kinderen en kleinkinderen en nog zoveel meer. We wensen je het allerbeste toe en willen je bedanken voor je inzet!"

"Tijd om te genieten"

44 jaar in dienst

De collega's van vroeger en nu van het Agentschap voor Natuur en Bos, beheerregio Groenendaal wiuen **EMMA BROES** uit met een mooi boeket.

Emma Broes

"Je ben nu 60 jaar en er staan 44 jaar dienst op je teller! Daarom heb je deze ruiker dubbel en dik verdiend. Omdat je nu met pensioen gaat, willen we je van harte bedanken voor je inzet, je lach en je steun. We gaan je missen in het bostmuseum Jan van Ruusbroeck!"

"Bedankt voor je inzet en je lach"

Postbode

Ann Vandecasteele van het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid wil naamgenoot **ANN VANDECASTEELE** van Onroerend Erfgoed - West-Vlaanderen bedanken.

Ann Vandecasteele

"Je krijgt maar al te vaak e-mails van verstrooide collega's die naar jou in plaats van naar mij mailen. Je speelt elke keer weer postbode en bezorgt me die mails. Heel erg bedankt."

"Bedankt om mijn mails te bezorgen"

Andere job

Patricia Clemmens (links op de foto) van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie wil collega **DOMINIQUE MATTHEEUS** bedanken voor de fijne jaren.

"Je verlaat ons secretariaat-generaal om een andere functie op te nemen. Bedankt omdat je mij al die jaren geholpen hebt, zowel op werkvlak als privé. Ik kon altijd bij je terecht als er problemen waren. Dat je steeds voor mij in de bres sprong, waardeer ik heel erg. Je zorgde ook voor een goede sfeer op onze dienst. Daarom zal ik je heel erg missen."

"Ik zal je missen"

Gelukkige verjaardag

Jessica Peemans en Karolien Maesschalck van de Vlaamse Belastingdienst willen collega en goede vriendin **KELLY LEVINGBIRD** een gelukkige verjaardag wensen.

"Je bent een goedlachse, grappige en zorgzame dame die altijd voor iedereen klaarstaat. Zo sterk zelfs dat je jezelf soms helemaal wegcijfert voor anderen. Net daarom zouden wij jou eens in de spotlights willen zetten.

Wij wensen je een heel gelukkige verjaardag dat je diepste wens uitkomen mag veel plezier en veel geluk dan kan je jaartje zeker niet stuk!"

"Dat je diepste wens uitkomen mag"

Veel geluk

Het Europeat team van Flanders Investment and Trade wil collega **ANNELEEN BAETENS** veel geluk wensen met haar nieuwe huis.

Anneleen Baetens

"Al maanden ben je aan het verbouwen. Eind april kun je eindelijk in je huis trekken. Met deze bos bloemen willen we je veel geluk wensen. Maar we willen je vooral bedanken omdat je altijd voor ons klaarstaat. Je doet ontzettend veel voor ons, stevast met een glimlach. Zelfs tijdens je verbouwingen bleef je goedgezind en professioneel. Je bent een sterke vrouw die de boel recht houdt. Bedankt!"

"Eindelijk in je nieuwe huis!"

Bedankt

De lijn Data-inwinning van het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen (AGIV) wil graag lijnverantwoordelijke **LIESBET DE WOLF** bedanken voor haar jarenlange inzet.

Liesbet De Wolf

"Je hebt altijd met veel kennis van zaken en met begrip onze lijn geleid. Door een interne hervorming van ons agentschap ben je sinds begin maart niet langer onze verantwoordelijke. Dat was voor jou geen gemakkelijke stap, maar we zijn ervan overtuigd dat je je nieuwe takenpakket met evenveel enthousiasme zult uitvoeren! En we hopen nog veel met je te kunnen samenwerken in de nieuwe structuren van het AGIV."

"Hopelijk werken we nog vaak samen"

Veel beterschap

Valerie Van der Cammen van het Departement Internationaal Vlaanderen wil collega **CLAUDINE LOTERMAN** een hart onder de riem steken met een boekje.

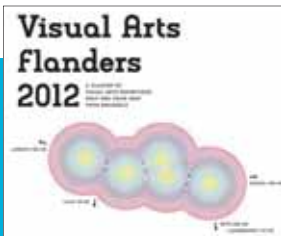
Claudine Loterman

"Een paar jaar geleden bracht je ons allemaal even van ons stuk. Kanker had je te pakken gekregen. De ene keer is er goed nieuws, de andere keer slecht. Toch slaag je er telkens in om al je moed te verzamelen en het gevecht opnieuw aan te gaan. Je bent een straffe madam! Je hebt dit bloemetje dubbel en dik verdiend. Niet opgeven, *mateke!*"

"Je bent een straffe madam!"

Win

Mei is een ideale maand om van de buitenlucht te genieten. Met 13 kunt u een van de vele tentoonstellingen bezoeken met werk van hedendaagse kunstenaars of u kunt met een gids op stap. Op www.UiTinVlaanderen.be vindt u meer doe-ideeën. Wie wil winnen, surft uiterlijk op 14 mei naar www.vlaanderen.be/13 en vult daar ons wedstrijdformulier in.

5 toegangspassen

Visual Arts Flanders 2012

Wat? Visual Arts Flanders bundelt vijf tentoonstellingen rond hedendaagse kunst die allemaal in 2012 plaatsvinden. Zo is er Beaufort04 aan onze Kust, TRACK in Gent, Middelheim Museum 2012 in Antwerpen, Manifesta 9 in Genk en Newtopia - De staat van de mensenrechten in Mechelen. Er is werk te zien van binnen- en buitenlandse hedendaagse kunstenaars, waaronder kleppers als Ai Weiwei, Erwin Wurm, Arne Quinze en Michaël Borremans. U kunt een pas winnen waarmee u de vijf tentoonstellingen kunt bezoeken. Bovendien krijgt u korting voor zes tentoonstellingen in België, Frankrijk en Luxemburg.

Link met de Vlaamse overheid? De collega's van het agentschap Kunsten en Erfgoed ondersteunen het project met subsidies.

GRATIS: Contour op tour

Tot en met 11 juli 2012 kunt u in De Loketten van het Vlaams Parlement naar *Contour op tour*. Dat is videokunst met werk van onder andere Sven Augustijnen, Michaël Borremans, Wim Catrysse, David Claerbout, Anouk De Clercq ... Elke werkdag en op zaterdag van 10 tot 17 uur (gesloten op zondag, brug- en feestdagen).

50 kaartjes voor de Nationale Plantentuin

In de Nationale Plantentuin van België in Meise kunt u 18 000 plantensoorten ontdekken. Meer dan de helft daarvan groeit in het Plantenpaleis, een van de grootste serrecomplexen in Europa. Op dit historische domein van 92 ha vindt u planten uit de hele wereld. De tentoonstelling *Geflits in de wegberm* loopt van 12 mei tot 28 oktober. Kunstenaar Jos Poel maakt haarscherpe afdrucken van onze inheemse wilde planten, die zowel binnen als buiten de Oranjerietaverne te bewonderen zijn. Eind mei doet de Nationale Plantentuin ook mee aan de Dag van het Park.

10 fruitschalen

De fruitbomen staan volop in bloei, maar 13 denkt al aan de oogst. In onze prijzenpot zitten tien zwarte Eve-fruitschalen die de Londense ontwerper Robin Platt maakte voor het Duitse Koziol. Een mooi stuk om uw tafel mee op te fleuren.

5 exemplaren De Muziekdoos

Collega Dirk Biddeloo van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur beschrijft in *De Muziekdoos* het artistieke Antwerpen van de jaren tachtig aan de hand van figuren die geregeld in de bruine kroeg De Muziekdoos in Antwerpen over de vloer kwamen. Het is een autobiografische roman waarin hoofdpersoon Biddeloo het begripvol, maar ook kritisch en met een knipog over heel wat kleurrijke figuren heeft. Namen als Willy Vandersteen, acteur Julien Schoenaerts, zanger Tom Barman en zijn broer en striptekenaar van de Rode Ridder, Karel Biddeloo passeren de revue.

12 x 2 kaartjes voor Brussels Philharmonic en het Vlaams Radio Koor

- 2 familietickets (4 kaartjes) voor *Familieconcert: De nieuwe kleren van de keizer*, op 19 mei in Flagey, Brussel.
- 10 x 2 kaartjes voor *La messe Pontificale*, op 26 en 27 april in Lier en Merelbeke.

Meer info op onze website.

5 x 2 kaartjes voor Helmut Lotti en Roland

Zestig jaar blues, roots en rock 'n' roll, dat is wat Helmut Lotti & Roland's Super Allstar Enlightening Music Machine u op 10 juni in de Brussels AB voorschotelen. Verwacht geen solowerk, maar bekende namen die hun muziksmak maar wat graag met u delen, zoals Steven De Bruyn, Pieter-Jan De Smet, Elko Blijweert, Nevada Fellow, Jasper Hautekiet en Jeroen Stevens. Ze brengen u nummers als *I'll sleep when I'm dead* van Warren Zevon of *Cindy Cindy* van Elvis Presley.

Niet gewonnen?

- ✎ www.vlaanderen.be/vlaamsewinkel
- ✎ www.abconcerts.be of 02 548 24 24
- ✎ www.brusselsphilharmonic.be
- ✎ www.vlaamsparlament.be of 02 552 46 11
- ✎ www.plantentuinmeise.be of 02 260 09 70
- ✎ www.visualartsflanders2012.be of 09 267 90 40

Win

Onze gidsende collega's doen u elk een mooi aanbod. 13 doet er nog een schepje bovenop en trekt nog eens op verkenning door Brussel met Brukselbinnenste buiten. Meedoen? Vul het wedstrijdformulier in op www.vlaanderen.be/13.

David, Sander, Rita en Karel vertellen alles over hun passie voor gidsen op p. 18.

20 x Leuven Horen en Voelen

David Mellaerts van het ESF-Agentschap stipelde deze wandeling uit op basis van zijn eigen ervaring. Niet kijken, maar horen, voelen en ruiken is het motto. 'Leuven Horen en Voelen' leidt de bezoeker langs enkele historische locaties, die zich ook niet-visueel laten ontdekken. Op zaterdag 9 juni om 14 uur neemt hij twintig collega's mee op ontdekkingstocht langs de mooiste monumenten.

20 x Jubelpark

Sander Spanoghe van het Departement internationaal Vlaanderen is gespecialiseerd in precolumbiaanse kunst. Hij neemt u mee naar het Jubelparkmuseum waar hij u de mooiste stukken uit midden-Amerika en het Andesgebied laat ontdekken. Tijdens de rondleiding komt u meer te weten over het leven van de Inca's en de Maya's. De wandeling vindt plaats op 16 juni om 14 uur.

20 x Het onvolprezen Brugge

Rita Nowé van het Departement internationaal Vlaanderen gidst twintig collega's door het historische hart van Brugge op 16 juni om 14.30 uur. De ideale rondleiding voor een eerste kennismaking. Rita vertelt u enthousiast alles wat u moet weten over bezienswaardigheden zoals het Begijnhof, het Minnewater, de Onze-Lieve-Vrouwekerk, De Burg en de Markt met het wereldberoemde Belfort.

 www.gidsenbrugge.com

50 x Achter het Noordstation

13 en Brukselbinnenste buiten nemen je mee op ontdekkingstocht door Brussel, dit keer langs de achterkant van het Noordstation. De gids toont u de onweersaanbare commerciële ontwikkeling van migrantenwinkels in de Brabantstraat tegenover de prostitutie in de Aarschotstraat. Een veelzijdige buurt dus. De wandeling start op 31 mei om 16.30 uur aan het Phoenixgebouw en eindigt in het Noordstation.

20 x duokaartjes Klompenmuseum

In het Klompenmuseum Den Eik in Veerle-Laakdal ontdekt u alles over de ambachtelijke en mechanische klompenmakerij. Daarnaast is er het Klompenbelevingspad. Bezoekers kunnen klompen ontlenen en ervaren hoe op klompen lopen voelt tijdens een avontuurlijke tocht door het bos over verschillende ondergronden. Breng best een paar dikke sokken mee. Wie weet, loopt u er collega en gids Karel Janssens van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken tegen het lijf.

 www.klompenmuseum.be

Cool

82 %. Zoveel bedroeg mijn score *jobfit*. En nee, dat wil niet zeggen dat ik perfect in staat ben om dagelijks de trappen naar de zesde verdieping op te rennen hier in het Boudewijngebouw. Dat cijfer weerspiegelt de tevredenheid met mijn job en hoe zeer ik me op mijn plaats voel op werkvlak. Dat was het resultaat van een test in het kader van een gesprek over onze loopbaan. De eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat ik aangenaam verrast was. Ik had immers verwacht dat het resultaat lager zou liggen. Na elf jaar bij de overheid blijven de minpunten blijkbaar langer hangen dan de pluspunten. Ik was dus blij dat een objectieve test bevestigde wat ik onbewust vermoedde: ik werk graag voor de overheid en ik ben tevreden met mijn jobinhoud.

En blijkbaar zijn er wel meer die hopen op een gelijkaardige *jobfitscore*. Onlangs liet Selor, het selectiebureau van de federale overheid, weten dat het aantal sollicitanten voor overheidsjobs blijft stijgen. Blijkbaar is ambtenaar geen vies woord in tijden van crisis (tenzij we het over besparingen hebben, maar dat is weer een ander verhaal). Jongeren zijn steeds meer geïnteresseerd in een baan 'bij het ministerie'. En nog opvallender: dat is niet in de eerste plaats vanuit een verlangen naar jobzekerheid, al speelt dat wel mee. Maar vooral de jobinhoud (iets nuttigs doen voor de samenleving) en de balans tussen werk en privéleven, gecombineerd met flexibele uren, de mogelijkheid tot telewerken, het gratis woon-werkverkeer en een aantrekkelijk looppakket maken een ambtenarenjob hip volgens de jonge sollicitant.

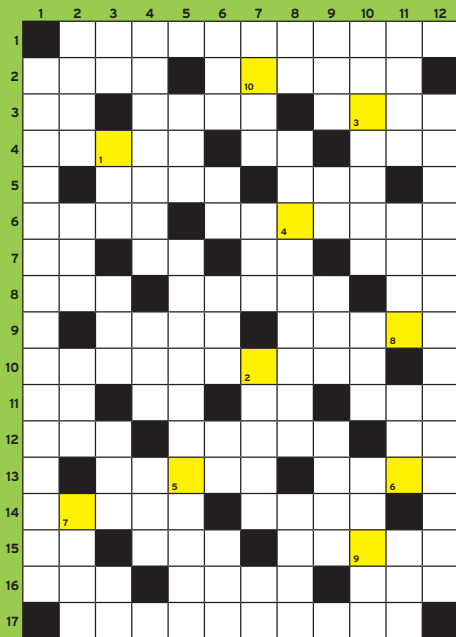
Ja, in veel van die argumenten kan ik me wel terugvinden. Maar of ik als jonge schoolverlater hier meteen zou kunnen aarden is een andere vraag. Hoe je het ook draait of keert: je komt hier in een sterk hiërarchische werkomgeving terecht met een beperkte bewegingsvrijheid. Elke gezonde tafelspringer zal hier al vlug een aantal keren met zijn hoofd tegen de muur botsen. En er blijft het primaat van de politiek, waardoor je nooit zeker bent of jouw mooi opgestelde plan ooit verder raakt dan de tekentafel. Daar kun je maar beter rekening mee houden als je je hier aanmeldt. Wie zich daarentegen flexibel opstelt, gemakkelijk tot compromissen komt en zijn denken en doen voortreffelijk weet te combineren, kan het hier wel lang uitzingen. En daarmee wil ik niet zeggen dat je een geboren jaknikker moet zijn om in het overheidsapparaat te gedijen. Jonge mensen met visie, gericht op wat ze kunnen betekenen voor de maatschappij, zijn zeker een aanwinst voor een overheid.

Natuurlijk zijn onze troeven aantrekkelijk. Maar werkzekerheid kan terecht niet de belangrijkste motivatie zijn om hier te solliciteren. Want als we heel eerlijk zijn, wie kan ons die werkzekerheid binnen tien jaar nog garanderen? Wat dat startersloon betreft, ja, dat is mooi. Maar verder krijg je vaak een vlakke loopbaan. Gratis woon-werkverkeer is er ook, maar laat het ons alsjeblieft niet hebben over de vertragen en andere ergernissen bij het openbaar vervoer. Ik bedoel maar: jobinhoud en een goed gevoel op de werkvloer blijven de allerbelangrijkste motivatie. Daar kan geen mooi aanbod van extraatjes tegenop. Wie een *jobfit* heeft van 82 % en elke dag fluitend naar zijn werk stapt, die maalt niet om een afgeschafte trein. Daar ben ik 100 % zeker van ...

"Blijkbaar is ambtenaar geen vies woord in tijden van crisis"

Filip De Maesschalck is 45 jaar, woont in Lokeren en werkt in Brussel op de afdeling Communicatie als communicatieadviseur.

Horizontaal

- bevoegdheid van Vlaams minister Geert Bourgeois
- aardappelsort - ochtendlijke muzikale hulde
- eerwaarde - rijstgerecht - chanson
- hoofddeksel - te koop - Zweedse munt
- toegankelijk - gedoofd
- rivier in Duitsland - verzameling documenten m.b.t. een bepaald onderwerp
- Sovjet-Unie - ongaarne - Italiaans - zelfbewustzijn
- projectieplaatje - invloed - gigaton
- vrouwen-naam - leger
- als iemand met een uitkering een lager inkomen krijgt van zodra hij een betaalde baan heeft
- Chinese maat - binnen - Frans lidwoord - binnenkort
- spelonk - jachtgodin - en andere
- eiland van de Molukken - gauw
- uitbouw - dubbelsteen
- vanaf - houwdeel - verveeld
- claim - Ierland - dakrand
- bevoegdheid van Vlaams minister Joke Schauvliege

Verticaal

- naam van een gemeenschapscentrum van vzw 'de Rand' in Sint-Genesius-Rode (2 woorden)
- Amerikaanse staat - werkschu - Braziliaanse stad - spoorstaaf
- nummer - zeehond - lichaamsdeel - vernis - selenium
- bekrompen - wijfjesschaap - klap
- ongeluksgodin - circulaire
- mensensoort - na dato - plat ovaal vat - in opdracht - horizon
- oijk mens - Oost-Indische Compagnie - rendier - Romanum Imperium
- getij - ligplaats voor zeeschepen - zoon van Adam
- moerasvogel - IJsland (op auto's) - brandgang - wisselborgtocht
- volstrekte dwaasheid - miljard - slingerplant
- omlaag - landbouwwerktuig - mannetjeshond - stuiver
- naam van een bezoekerscentrum in Oudenburg (3 woorden)

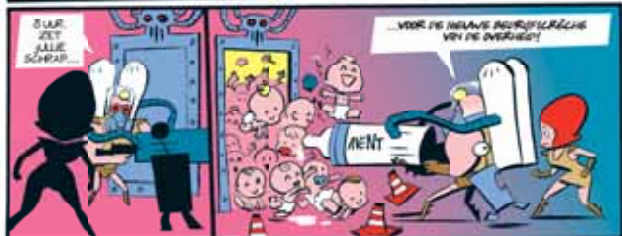
Met de letters uit de genummerde vakjes van het kruiswoordraadsel kunt u het sleutelwoord vormen. Surf uiterlijk op 14 mei naar www.vlaanderen.be/13 en vul daar de oplossing op ons wedstrijdformulier in.

U maakt kans op een aankoopcheque!

Oplossing

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

De winnaars van de vorige puzzel vindt u terug op www.vlaanderen.be/13. Zij worden ook schriftelijk verwittigd.

13 wil ook uw mening kennen! Daarom maken we op deze pagina plaats voor uw reacties en lezersbrieven. Ook op de website van 13 kunt u bij elk artikel een reactie posten.

POLL

Bent u bereid tot een indexsprong?

In onze poll vroegen we of u bereid zou zijn om eenmaal de indexering van uw loon over te slaan. Het resultaat las u al op pagina 6. Hier volgen de reacties.

JA:
29,47 %

"Beter een eenmalige indexsprong dan naakte ontslagen en toestanden als in Griekenland."

"Zo geven de Vlaamse ambtenaren een positief signaal naar de hele maatschappij."

"We kunnen wel eenmalig solidair zijn met de staat. We mogen de staat immers dankbaar zijn voor een job."

"Ik zou het niet doen voor de lagere niveaus, alleen voor de A-niveaus (waar ik zelf toe behoor)."

"Liever een sprong dan een afschaffing."

"We leven in een van de meest welvarende landen ter wereld. Een indexsprong kunnen we wel dragen."

"Ik zou liever centen zien in plaats van procenten."

NEE:
70,53 %

"Eén keer wordt gegarandeerd verschillende keren."

"Alles wordt duurder: levensmiddelen, verzekeringen, verwarming, elektriciteit... We hebben die centen nodig!"

"We hebben al drie indexsprongen doorstaan de laatste twintig jaar!"

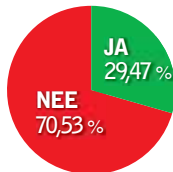
"Voor lage inkomens is de index de enige garantie dat ze hun koopkracht kunnen behouden."

"Als ze de prijzen voor energie en dergelijke zouden bevriezen, zou de index ook niet hoeven te stijgen."

"De koopkracht verminderen is niet goed voor de economie."

"Eén keer overslaan betekent voor mij een verlies van 600 euro per jaar. Tegen mijn pensioen is dat duizenden euro's."

"Wanneer gaat men het geld eens halen bij wie verantwoordelijk is voor de crisis?"

■ Gestraft door verhoging prijs kinderopvang

(reactie op artikel 'Sectoraal akkoord 2010-2014', 13 nr. 34, november-december 2011)

Een tijdje geleden konden we in 13 lezen dat de prijs van de kinderopvang vanaf 2013 zal stijgen. Per dag en per kind zullen we dan 7 euro moeten betalen, in plaats van 2,5 euro nu. Vanaf 2013 worden de kosten voor kinderopvang wel fiscaal aftrekbaar, zodat de uiteindelijke kostprijs 3,5 euro per dag wordt.

Men houdt er wel geen rekening mee dat kinderen naar de opvang kunnen tot en met de vakantie waarin ze veertien jaar worden, terwijl de kosten voor kinderopvang maar fiscaal aftrekbaar zijn tot de dag waarop ze twaalf jaar worden.

Ik heb een dochter van twaalf met een autismespectrumstoornis. Zij kan nog niet alleen thuisblijven. Daarom breng ik haar in de vakantie enkele dagen mee naar de opvang. Dat is geen 'luxe', maar een noodzaak. Ik word dus gestraft door die verhoging, want ik zal de kosten niet meer kunnen inbrengen in de belastingen en zal de volle pot van 7 euro moeten betalen. Jammer!

Carol Florée, Vlaamse Belastingdienst

Floris' visie

■ Positief bijdragen aan imago van de Vlaamse overheid

(reactie op artikel 'Collega's op sociale media', 13 nr. 36, maart-april 2012)

Mooi artikel! De redactie heeft weer goed werk geleverd en collega's gevonden die actief en positief bijdragen aan het imago van de Vlaamse overheid via hun berichten, tips en teksten op sociale media. Veel respect voor Annemarie Brusten van De Lijn die met haar blog vertelt over boeiende ontmoetingen met mensen. Gevat, inspirerend, positief.

Paul De Ligne, Vlaamse Landmaatschappij

■ Sociale media ingeburgerd bij Bestuurszaken

In het Departement Bestuurszaken zijn sociale media de laatste tijd vrij ingeburgerd geraakt. Ik ervaar het in elk geval als positief. Er wordt meer informatie gedeeld, beter en sneller gecommuniceerd en je kunt kiezen of je het wilt weten of niet. Aan twitteren kom ik eigenlijk niet toe. Mijn dag zit vol en echt menselijk contact mag je ook niet verwaarlozen.

Luc Lathouwers, Departement Bestuurszaken

■ Wat met de risico's?

Dit artikel kan de discussie over sociale media op het werk voeden. Proficiat. Wel ontbreekt een stukje over de risico's bij het gebruik van sociale media.

José Gavilan, Departement Landbouw en Visserij

Vraag van de maand

Wat had u altijd al willen weten? Hebt u een prangende vraag over het reilen en zeilen binnen de Vlaamse overheid? Mail ze naar 13@vlaanderen.be en wij zoeken het voor u uit!

“Als ik ziek word op het werk en nog tijdens de werkuren naar huis moet gaan, telt die dag dan als een werkdag of als een dag ziekteverlof?”

Caroline Vermeulen, Vlaams Energieagentschap

Matthias Roman van het Departement Bestuurszaken: “Als u ziek wordt terwijl u al aan het werk bent, en daardoor vroeger naar huis moet gaan, geldt die dag als een volledige werkdag. U krijgt uw loon en maaltijdcheque doorbetaald. U hoeft ook geen doktersbriefje te halen.

De meeste entiteiten hebben in hun arbeidsreglement opgenomen dat u voor de rest van de dag dienstvrijstelling krijgt als u ziek wordt op het werk. Soms kan er wel een extra voorwaarde aan verbonden zijn, bijvoorbeeld dat u leidinggevende of de arbeidsverpleegkundige eerst zijn fiat moet geven. Bij twijfel kunt u het best even navraag doen bij uw personeelsdienst.

Als u de volgende dag nog altijd ziek bent, geldt die dag wel als een ziektedag. Pas vanaf die dag geldt de normale regeling voor ziekteverlof, en moet u een ziektemelding invullen. “Let erop dat uzelf of de dokter de juiste datum vermeldt op uw ziekteattest: de dag waarop u ziek het werk hebt moeten verlaten, telt niet mee. Dat is belangrijk voor het ziektefonds, maar ook voor de personeelsdienst: zo kan er geen verwarring over bestaan dat die dag wel degelijk als werkdag geteld moet worden”, geeft Roman nog mee.

Deze informatie geldt enkel voor collega's die onder het Vlaams Personeelsstatuut vallen.

TAALTIP

Wat is correct: *perceelsgrens* of *perceelgrens*?

Zowel *perceelsgrens* als *perceelgrens* is correct. U kunt de vorm kiezen die het meest bij uw taalgevoel aansluit.

Volgens de basisregel schrijven we in samenstellingen een tussen-s als tussen de delen een s wordt gehoord. Op grond van variatie in de uitspraak hebben veel samenstellingen daardoor een spelling met en een spelling zonder tussen-s. Dat is ook hier het geval. De vorm met tussen-s komt het vaakst voor, maar ook *perceelgrens* is niet ongewoon.

Als u het woord *perceel(s)grens* in de Wordenlijst of in een woordenboek opzoekt, zult u merken dat het daarin niet te vinden is. Ook andere vergelijkbare samenstellingen met *perceel* als eerste deel zijn amper in de naslagwerken opgenomen. In de Wordenlijst en de Grote Van Dale bijvoorbeeld wordt alleen de samenstelling *perceelgeld* vermeld. Als u in zulke gevallen enig houvast zoekt, kunt u met een zoekmachine op het internet kijken welke vormen gebruikelijk zijn. Voor het gebruik van de tussen-s is dat een betere strategie dan blind te vertrouwen op de spellingcorrector van uw tekstverwerker. Die keurt geregeld samenstellingen af die niet fout zijn, of beveelt samenstellingen aan die weinig of niet gebruikelijk zijn.

Tip: Abonneer u op het e-zine Taaltalk van de Taalteliefon via www.vlaanderen.be/taalteliefon. Stel uw taalvragen aan de Taalteliefon op 078 15 25 25.

COMPOST BRENGT NIEUW LEVEN IN JE TUIN!

ONTDEK DE VELE COMPOST- EN
KRINGLOOPTUINACTIVITEITEN OP
WWW.JUNICOMPOSTMAAND.BE

VLAAMSE
COMPOSTORGANISATIE VZW